

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

EVE LONDON

Valentine's
Getaway

Romancing the QUARTERBACK

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

OYUN KURUCUYU ROMANTİZE ETMEK

GALENTINE'S KAÇAMAĞI SERİSİ

EVE LONDRA

İÇİNDEKİLER

Önsöz Önsöz

1. Palmer
2. Mina
3. Palmer
4. Mina
5. Palmer
6. Mina
7. Palmer
8. Mina
9. Palmer
10. Mina
11. Mina
12. Palmer
13. Mina
14. Palmer

Sonsöz

Ayrıca Eve London

Yazar Hakkında

Telif Hakkı ©2022 Eve London tarafından

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmadan herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya herhangi bir depolama veya erişim sisteminde saklanamaz. Bu hakların ihlali yasaktır ve yasaların en geniş kapsamıyla cezalandırılabilir.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Gerçek olaylarla, yaşayan veya ölmüş kişilerle, yerlerle veya diğer durumlarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Bu kitapta kullanılan tüm marka ve ürün adları, ilgili sahiplerinin ticari markaları, tescilli ticari markaları veya ticari adlarıdır. Yazarın bu kitaptaki herhangi bir ürün veya satıcı ile ilişkisi yoktur.

Sevgili okuyucu,

Romancing the Quarterback'ın kopyasını aldığınız için teşekkürler! Mina ve Palmer ile tanışacağınız için çok heyecanlıyım! Onların hikayesini sevdyseniz ve Mama Mae'nin oğulları hakkında daha fazla şey okumak istiyorsanız, [One Night](#) serimdeki Grant, Owen veya Brody'ye göz atın!

Bültenime [buradan](#) kaydolarak yeni yayınlarımı kaçırmadığınızdan emin olun. Bunu yaptığınızda ücretsiz bir instalove hikayesi alacaksınız!

SWAK!

Eve

Romancing the Quarterback Galentine's Getaway Serisi

Kıvrımlı bir kız artı quarterback buharlı instalove kısa.

Mina

Tek istediğim sevgililer günü kaçamağımızda kız arkadaşlarımla biraz vakit geçirmek, yan odada kalan iri yarı, kapak mankeni olmaya layık adamlarla kapışmak değil. Ve onun profesyonel bir futbolcu olduğunu öğrendiğimde, bu onu kesinlikle sola kaydırma kategorisine sokuyor.

Palmer

Şampiyonluk maçını kazanmak beni yaşayan en mutlu adam yapmalıydı. Bunun yerine, bir dağ evinde saklanıyorum. profiline bakıp yan odadaki kıvrımlı kızla laf dalaşına giriyorum. Birlikte bir kar fırtınasına yakalandığımızda, her parçam onu anlamsızca öpmenin cazibesine kapılmak istiyor. Derimin altına girdi ve bir geceden sonra onu benim yapmam gerektiğini biliyorum.

Yıllık yazar inzivasında olanlar inzivada kalır... bu yazarların kurdukları bağlar ve anlattıkları hikâyeler hariç. Ama birileri, kendilerini büyüleyici Tahoe Gölü'nde aşık olurken buldukları erkeklere bundan bahsetmeyi unutmuş. Küçük kasaba şerifinden ateşli, otoriter kovboya ve huysuz, münzevi dağ adamına kadar, bu romantik yazarlar gerçek ayaklarını yerden kesen kinayeli kahramanlar. Bazen kelimenin tam anlamıyla. Bu Sevgililer Günü'nde, bu altı yazar sizi unutamayacağınız bir Sevgililer Günü Kaçamağı'na götürürken gülmeye, ağlamaya ve bayılmaya hazır olun.

Galentine's Getaway, en sevdiğiniz altı instalove yazarı tarafından sunulan buharlı kısa romanslardan oluşan bir koleksiyon!

PALMER

ayaklarımı önümdeki sedirin üzerine koydum ve lüks otelin lobi bölümünden gelen yüksek sesli kahkahaları duymamaya çalıştım. Loca. Pencereilerin önünden dev kar taneleri süzölüyordu. Bu duvarların dışındaki dünya çok daha huzurlu görünüyordu. Bir grup kadın giriş yapmak için gelene kadar burası da güzel ve sessizdi. Gazeteyi okumaktan vazgeçip odama gitmek üzereydim ki dostum Slate kapıdan içeri girdi.

"İşte buradasın. Patience ve ben de seni arıyorduk."

"Bugün pistlerde işiniz bitti mi?" Kakaomdan bir yudum aldım, keşke ben de onlarla gidebilseydim diye düşündüm. Bir sonraki adıma henüz karar vermemiştim ama bacağıma kırma riskine girip kazançlı bir profesyonel futbol kariyerine son verecek kadar aptal değildim.

"Evet, akşam yemeğine hala var mıyız?" Slate sordu.

"Üçüncü tekerlek olarak bana ihtiyacın yok. Hafta sonu Sevgililer Günü. Karına baş başa romantik bir akşam yemeği ısmarla." Kaçamaklarını mahvetmiş olmam yeterince kötüydü, gerçi Slate bu konuda bana asla bok atmazdı. Ara vermek için Tahoe'ya uçmamda ısrar eden oydu.

Birkaç gündür buradaydım ve muhtemelen eve dönmem gerekiyordu ama basının karşısına çıkmaya hazır değildim. Her gün bir oyun kurucu takımını futboldeki en büyük ödülü kazanmaya götürmüyor ve bunu kutlamak için etrafta dolaşmıyor.

Slate anlıyordu. Birkaç yıl önce ligden ayrıldığında o da benzer bir şey yaşamıştı. Köşemde o olduğu için şanslıyım.

"Rezervasyonumuz saat yedide ve gelmemeyi aklından bile geçirme. Eğer böyle bir şey olursa Sabır bunu ikimize de karşı kullanacaktır."

"Buna izin veremem." İçimi bir kıskançlık sancıları kapladı. Slate'in ilgi odağı olmaktan uzakta kendine kurduğu hayatı kıskanıyordum. Kariyerini bırakıp gittiğinde berbat bir orospu çocuğuydu. Patience sayesinde şimdi istediği, hak ettiği hayata sahipti.

Slate kalın parmağıyla göğsümün ortasını işaret etti. "Geç kalmayın."

Eğer en iyi arkadaşlarımdan biri olmasaydı, gözüm korkabilirdi. "Bir içki ve belki bir aperatif için aşağı ineceğim. Sonra ikiniz mum ışığında yemeğinizi yiyebilirsiniz."

"Evet, ne olacağını göreceğiz." Kapıdan geri geri çıkarken elini sallayarak kaldırdı. "Görüşürüz dostum."

Kakaomun geri kalanını içmeden ve sandalyeden kalkmadan önce onun gitmesini bekledim. Odun şöminesinin sıcaklığı bile üşümemi engelleyememişti.

Geçen hafta sonundan beri bunalımdaydım. Kariyerimin zirve anına ulaştığımdan ve başarımın hiçbir anlam ifade etmediğini fark ettiğimden beri. Artık ne yapacağımı bilemiyordum. İyi haber, bunu çözmek için biraz zamanım olmasıydı. Kötü haber ise, nasıl yapacağıma dair hiçbir fikrim yoktu.

Kendimi bundan kurtarmak için.

Birkaç saat spor kanalları arasında gezindikten ve yarım saat fokur fokur duş aldıktan sonra kendimi biraz daha iyi hissettim. Geçen gün pansiyona geldiğimde üzerimde olan takım elbiseyi giydim. İçim berbat olabilirdi ama en azından dışarıdan şık görünebilirdim.

Beklenmedik bir şekilde sonuçlanan bir mülakattan çıktığımda nereye gideceğimi bilmiyordum. Sonra Slate tebrik etmek için aradı. Büyük galibiyet için. Çok kötü durumda olmalıydım çünkü birkaç dakika içinde bana Reno'ya bir uçak bileti ayarlamıştı. Beni havaalanından kendisi aldı ve hafta sonu tatilinde kendisi ve eşiyle birlikte gitmem için ısrar etti.

Bu kadar kaybolmamış olsaydım asla kabul etmezdim. Ama şimdi burada, kimsenin beni aramayı düşünmeyeceği bir yerde olduğuma göre, göğsümdeki gerginlik hafiflemişti.

Oturmak için bekleyen birkaç grubun yanından geçip restorana girdim. Tüm oda, kütük duvarlar boyunca dans eden mum ışığının titreşimiyle parlıyordu. Vintage aydınlatma armatürleri tepede asılıydı ve Düzinelerce çift iki kişilik masalarda oturuyordu. Havadaki aşkı neredeyse görebiliyordum.

Slate ve Patience pencere kenarındaki bir masada oturuyorlardı. Alınları birbirine değiyordu ve derin bir sohbe dalmış gibi görünüyorlardı. Burada olduğum için bile kendimi bir pislik gibi hissediyordum. Sevgililer Günü yemeklerini bölmeme ihtiyaçları yoktu. Oda servisi sipariş edip televizyonun karşısında yiyebilirdim.

Döndüm, onlar beni fark etmeden gitmeye niyetliydim. Görmemem çok kötü oldu.

Arkamda duran kıvrımlı sarışın. Dirseğim göğsüne çarptı ve ağzından çıkan yüksek sesli bir "Oooof" sesi ikimizi de şaşırttı.

"Kahretsin, özür dilerim." Koluna uzandım ama sarsılarak uzaklaştı ve arkasında duran sunucuya çarptı.

Bir tepsi bardak, sangria gibi kokan bir sürahi ile birlikte yere düştü. Sıvı pantolonuma sıçradı ve kadının elbisesini ıslattı. Kahverengi gözlerini kocaman açarak bana baktı.

İçim sıkıştı. Ona yardım etmek için bir peçete mi alsam yoksa biri beni tanımadan önce oradan defolup gitsem mi bilemedim. Neyse ki arkasındaki masada oturan birkaç kadın yerlerinden fırladı ve peçeteleriyle elbisesini sildi. Servis görevlisi çömeldi ve kırık sürahiye uzandı. Yardım etmek için eğildim.

"Ben hallederim efendim. Hemen temizleteceğim."

"Selam Palmer. Bize katılmaya karar vermene sevindim." Slate tepemizde duruyordu, geniş omuzları arkasındaki armatürden gelen loş ışığı engelliyordu.

Ayağa kalktım. "Giriş yapmak için ne güzel bir yol, değil mi?"

"Hiçbir şeyi yarım yamalak yapmazsın, değil mi?" Kadınların olduğu masaya dönmeden önce gözlerinde mizah parladı. "Hanımlar, verdiğimiz rahatsızlık için özür dileriz. Arkadaşım ve ben bir sonraki içkilerinizi karşılayacağız. Biz

Umarım iyi bir gece geçirirsiniz."

Özür dilemek için sarışını aradım... tekrar... ama ortadan kaybolmuştu. Son zamanlarda hiçbir şeyi doğru yapamıyor gibiydim.

"Hadi, biz buradayız." Slate, Patience'ın bizi beklediği masayı işaret etti.

"Biliyor musunuz? Ben oda servisine gidiyorum." Aptal bir sporcu olabiliyordum ama ben bile bir odayı okuyabiliyordum. Sohbetin düşük uğultusu garip bir şekilde durma noktasına gelmişti. İlgi odağı olmaya alışkın olsam da, yemek salonundaki herkesin toplu bakışlarını omuzlarımda hissetmek dayanılmaz kadar fazlaydı. "Sabah yola çıkmadan önce görüşürüz."

"Emin misiniz?" Slate'in alnı kırıştı. O iyi bir adamdı. İkimiz de üniversiteden askere alındığımızdan beri arkadaşlık ve

San Francisco'da futbol.

"Evet." Uzandım ve omzunu sıktım. Artık top oynamıyor olsa da hâlâ bir yan hakem gibi yapılıydı. "Siz ikiniz yemeğinizin tadını çıkarın."

"İyi geceler, Palmer." Patience bana sempatik bir gülümseme verdi.

"Sevgililer Gününüz kutlu olsun." Slate'e doğru başımı salladım, işime dönmek için sabırsızlanıyordum.

odamdan ve sırlıklam pantolonumdan çıktım. Dikkat çekmemeye çalışan biri için pek de iyi bir iş çıkaramıyordum.

"Sabah görüşürüz, dostum." Slate beni sert bir kardeş kucaklamasına çekti, sonra masadaki karısına katılmadan önce sırtımı sıvazladı.

Yemek salonunda daha fazla vakit kaybetmedim. Servis görevlisi elinde süpürge ve faraşla geri gelmeden önce asansöre giden yolu yarılamıştım. Şimdiye kadar personel ve locadaki diğer konuklar beni rahat bırakmıştı ama olay çıkarmaya devam edersem birileri kimliğimi açığa çıkaracaktı. İhtiyacım olan son şey basının ortaya çıkması ve büyük galibiyetimizden bu yana neden röportaj vermediğim konusunda beni konuşturmaya çalışmasıydı.

Üvey annem bana her zaman iyi bir gece uykusundan sonra sabah her şeyin daha iyi göründüğünü söylerdi. Mama Mae, üvey kardeşlerime ve bana her zaman özel bilgeliğinden bahsederdi. Yapılacak en iyi şey üst kata çıkmak, devasa büyüklükteki yatağa kıvrılmak ve Biraz gözlerini kapa.

MINA

W şapkalı bir aptal. Elbisemin eteğini banyodaki kurutucunun altına tutarak büyük ıslak lekelerin kaybolmasını sağlamaya çalıştım.

Hatta

Takım elbiseli canavar kokteyllerimizi yere düşürmüş olsa da, bu gece beni hiçbir şey yıkamayacaktı.

Hafta sonu Galentine Günü'ydü. Mutlu sonlara tüm kalbiyle inanan bir aşk romanı yazarı olarak, birkaç sangria lekesinin arkadaşlarımla geçirdiğim akşamı mahvetmesine izin vermezdim. Elimden gelenin en iyisini yaptığım için tatmin olmuşum.

masamıza geri döndüm.

Bu gece özeldi. Altımız birlikte aynı odada bulunmayalı uzun zaman olmuştu. Yazarlık yalnızlık gerektiren bir meslekti ama köşedeki masada oturan kadınlar sayesinde kendimi hiç yalnız hissetmemiştim.

Henüz hevesli aşk yazarlarıyken tanışmıştık. O zamandan beri hepimiz kitap yayınladık, çok satanlar listelerine girdik ve ödüller kazandık. Onlar benim kız kardeşlerime en yakın kişilerdi ve önümüzdeki haftayı birlikte takılarak, yeni romanlarımız üzerinde çalışarak ve birbirimizin arkadaşlığından keyif alarak geçirecektik. Sabırsızlanıyordum.

"Peki, ne kaçırdım?" Yerime oturdum ve servis görevlisinin uzattığı taze peçeteyi kucağıma koydum. Kimse cevap vermeye fırsat bulamadan Cassia bize katıldı.

"Üzgünüm geciktim. Kayboldum." Burnunu yukarı doğru kıvrırdı. "Biliyor muydun

Buranın iki spor salonu mu var? Tatildeyiz. Bırakın iki spor salonunu, kimin bir spor salonuna ihtiyacı var ki?" "Sana bir shot söyledim," dedi Emmy.

"Bir kadeh mi?" Cassia banktaki boş koltuğa kaydı ve önündeki berrak sıvı dolu küçük bardağa kaşlarını çatarak baktı. "Neyden?"

"Sıvı cesaret," diye mırıldandı Emmy, beni güldürerek. "Seksten bahsediyoruz."

"Henüz değiliz." Kaşlarımı imalı bir şekilde salladım ve herkes kıkırdadı. "Tek söylediğim, dördünüzün," -Cassia, Emmy, Clover ve Zoey'i işaret ettim- "hâlâ V-Kartlarınız varken nasıl ateşli seks yazdığınızı öğrenmek istediğimdi."

"Ben de bunu merak etmiştim," dedi Paige. "Yani, Ortaçağ İngiltere'sine hiç gitmedim ama İngiltere'de bulundum ve müzelerde Ortaçağ eserleri gördüm, yani bu biraz yakın."

Cassia bir elini havada çırttı. "Bir gülüm ve Javier'im var. Ve porno."

Çıldırmanın için dudağımı ısırdım. Gül. Bunu unutmuştum. "Gül değil," diye inledi Paige.

"Gül mü?" Clover sordu.

"Gül için neredeyse bir müdahale düzenlemek zorunda kalıyorduk," dedi

Emmy. "Cidden, günlerce ortadan kayboldu. Polisi aramaya hazırdım."

Paige kıkırdadı. "Sonunda onu tekrar çevrimiçi yaptığımızda ve bize nerede olduğunu söylediğinde, diyelim ki o öğleden sonra kendim için bir gül sipariş ettim."

"Araştırma amaçlıydı," diye burnunu çekti Cassia.

Anlatabilirim. Altımızın araştırma uğruna yaptığı şeyler... Liste uzundu ve hiçbirisi yetişkinlere uygun değildi. Dirseğimi masaya koydum ve çenemi elime dayadım. Yeniden bu kadınlarla birlikte olmak çok güzeldi.

"Javier kim?" Zoey sordu.

"Ah, o benim pilli erkek arkadaşım." Cassia kızardı ve kimsenin onu duymadığından emin olmak istercesine etrafına hızlı bir bakış fırlattı. "Bir isme ihtiyacı olduğunu düşünmüştüm."

"Çılgılık mı atıyorsun?" Clover herkesi güldürerek sordu.

"Benimkinin adını Paul koydum," dedi Paige.

"Benimki sadece Oh Tanrım, Oh

Tanrım," dedim. Hepimiz yine

gölmekten kırıldık.

Restorandaki köşemizden gelen gürültüye rağmen, garson siparişlerimizi almak için yanımıza geldi. Cassia ve Zoey iki tane daha sipariş etti.

Sürahi sürahi sangria ve yolumuza çıkan alkolün bir kısmını emmeye çalışmak için günün avını sipariş ettim. Sunucu menüleri toplayıp masadan ayrılır ayrılmaz Emmy shot bardağını işaret etti ve Cassia'ya içirmeye çalıştı.

Cassia inledi ve sıvıyı çarptı. "İğrenç, votkadan nefret ediyorum," dedi titreyerek. Paige'in su bardağını çaldı ve büyük bir yudum aldı, sanki ağzındaki votka tadını temizlemeye çalışıyordu.

Onları seks ya da seks eksikliği hakkında konuşurken izlerken aklıma bir fikir geldi.

"Bir teklifim var." Cesaretimi kaybetmeden önce yerimden zıpladım ve ellerimi birbirine sürttüm. Herkesin dikkatini çektiğimden emin olunca gözlerimi kısıtım ve iki elimi kalçalarımın kenetledim. "Dördünüze de bu hafta V-Card'lerinizi kaybetmeniz için meydan okuyorum."

"Aman Tanrım, evet, bu harika, Mina! Bu inziva için mükemmel bir şey. Hepiniz V-kartlarınızı kaybedersiniz ve sonra bize rapor verirsiniz. Eminim biz de barda olacağız," dedi Paige bir kahkaha daha atarak.

Emmy öksürüğünü bastırdı ve avucuyla göğsüne birkaç kez vurdu. Sandalyesinde kıvranıyor, bacak bacak üstüne atıp açıyordu. "Ha?"

"Evet!" Ellerimi birbirine vurdum. "İşte dostlarım, kirazlarınızdan kurtulduğunuzda hissedeceğiniz rahatlama sesi budur."

"Hayır, teşekkür ederim," dedi Cassia başını sallayarak. "Onu rastgele bir adama vermemin imkanı yok. Vazgeçtiğim zaman Çünkü söz konusu adamın bir anlamı var. Belki saf ya da aptalım ama annemin her hafta girip çıktığı türden geçici bir aşk istemiyorum. Yazdığım gibi sonsuza dek sürecek bir aşk istiyorum. Beklemeye hazırım o."

"Katılıyorum," dedi Clover elinde tuttuğu shot bardağını devirerek. "İsteyeceğim son şey bekâretimi kaybettiğim günü hatırlayacak tek gecelik bir ilişki."

Zoey, "Evet, bu bana da iyi bir fikir gibi gelmiyor," diye mırıldandı. içinde.

"Ciddiyim. Bu inziva hepimiz için mükemmel bir fırsat. Özellikle de sen." Emmy'yi işaret ettim. "Bana kimden bahsettiğimi bilmiyormuş gibi bakmayı kes. Veranda lambanı tamir eden adam."

"Kabin kapısı," diye inledi Emmy.

"Kapı, ışık, lavabo. Kimin umurunda?" Güldüm. "Aynı fark."

"Eminim senin tesisatını da tamir edebilir," dedi Paige homurdanarak.

Cassia gözlerini devirdi ve Paige'in şarap bardağını ondan uzaklaştırdı.

"Demek istediğim, adam seksi ve sen de ondan hoşlanıyorsun. O burada ve sen de buradasın.

Onu bir daha asla göremeyeceksin, o yüzden hesabını yap," dedim. Açıkçası, karar ona kalmıştı, ama bekaretine bakmaya başladığı izlenimini edindim

bir sorumluluk olarak görüyordum. İlk seferinde yoldan çekilmesi için bir dürtüye ihtiyacı varsa, ona sadece bir bahane vermiştim. Ve eğer bunu yapmamaya karar verirse, her zaman bir gül vardı.

"Kim o?" Paige sordu. Bakışlarını takip ettiğimde kıvrımlı bir esmerin bize doğru geldiğini gördüm.

"Bilmiyorum," diye mırıldandı Cassia.

Zoey yumuşak bir sesle, "Şerif için çalışıyor," dedi. "Sanırım adı Cleary."

Midem bulandı. Buraya geleli daha yirmi dört saat bile olmamıştı.

Arkadaşlarım başımızı yerel kolluk kuvvetleriyle derde sokacak ne yapmış olabilirlerdi ki? Cassia'nın dramatik bir yeteneği vardı. Belki de bir şeyi biraz fazla ileri götürmüştü. Ya da belki de burada vibratörleri tartışmaya karşı bir yasa vardı.

Halka açık yerler mi? Ben en yakın çıkışı kolaçan ederken Cleary masamızın önünde durdu.

"Merhaba." Yüzündeki gülümseme bizi tutuklamaya gelmiş gibi görünmüyordu. Yine de devam etmesini beklerken peçetemi elimde evirdim çevirdim. "Böldüğüm için çok özür dilerim ama bu hafta burada kalacağınızı duydum ve sizinle tanışmak için kapıya dayanamadım. Kitaplarınızı çok seviyorum!"

Herkes aynı anda "Aww," dedi.

O bir hayranımdı. İçimi bir rahatlama kapladı ve içkime uzandım. "Ben

Cleary ve birkaç kitap getirdim." Doldurulmuş kitapları işaret etti.

omzundan sarkan bir çanta. "Vay canına, sizi bu şekilde pusuya düşürdüğüm için kendimi aptal gibi hissediyorum ama daha önce buraya hiç gerçek yazar gelmemişti. En azından benim önemseydiğim kitapları yazanlar."

"Saçmalama," dedi Paige. "Okurlarla tanışmayı seviyoruz. Neden siz de bize katılmıyorsunuz?"

Ona yer açmak için hepimiz kenara çekildik. Tatlı bir kıza benziyordu.

Cleary'nin gözleri büyüdü ve gülümsedi. "Ciddi misin?" Yanımızdaki kabine doğru kaydı.

"İmzalamaktan mutluluk duyarız. Göstermelik sözcü olduğum için özür dilerim," dedi Paige. "Çoğu yazar içe dönüktür ve aslında insanların yanında oldukça utangaçtır. Benim iki küçük kardeşim var, bu yüzden utangaç olmayı göze alamam." İri mavi gözlerini devirdi.

Genç kadın çantasından kitaplar çıkarıp masanın üzerine yığmaya başladı. Her birimizden birkaç tanesini tanıdım ve orijinal kapağıyla yayınladığım ilk kitaplardan birinin kopyasını aldım.

"Bu en sevdiklerimden biri," dedi Cassia, Zoey'nin kitabının kopyasını kaldırarak. "Onu çok sevdim."

"Ben de!" Cleary gözlerinden heyecan fışkırıyordu.

"Demek buralısınız," dedi Paige. "Kamp yapabileceğim bir yer bulmama yardım edebilir misiniz? Yakında çıkacak bir kitap için araştırma yapıyorum ve küçük bir çadır kurabileceğim küçük bir arazi parçasına ihtiyacım var. Karakterlerimin yaşayacağı şeyleri gerçekten deneyimlemeyi seviyorum."

Ben içkimden bir yudum alırken diğer kızlar da kahkahalarını yutmaya çalıştı. Bir hafta için harika bir tatil köyü ayarlamışken çadırdaki kamp yapmak istemeyi Paige'e bırakın.

Cleary ona geniş bir gülümseme verdi. "Sanırım tam yerini biliyorum. Ağabeylerimin buralarda bir sürü mülkü var." Sanki Paige'in erkek kardeşleri olması konusunda onunla dertleşebilirmiş gibi gözlerini devirdi.

Servis görevlisi yeni bir bardak turu ve iki sürahi sangria getirdi. İri omuzlu adamın oturduğu masaya doğru baktım. Kendi bardağını kaldırdı ve başıyla onayladı.

Yanaklarıma sıcaklık yayıldı. Bakarken yakalanmak istememiştim. O ve arkadaşıyla ilgili bir şeyler tanıdık geliyordu. Yine de bunu düşünerek zaman kaybetmezdim. Bu gece arkadaşlarla ilgiliydi.

Sallantılı ve nemli başlangıca rağmen gecenin geri kalanından büyük keyif aldım. Diğer kızlarla konuşmak - yüz yüze tanışmak ve kitaplarımız hakkında sohbet etmek - eksikliğimi bile bilmediğim ilhamı sağladı. Odama döndüğümde doğruca yatağa gitmeyi planlamıştım ama uyuyamayacak kadar enerjiktim.

Elbisemi, yolculuğa çıkmadan önce kendime ısmarladığım dantelli, sıcak pembe gecelik değiştirdim. Bunu görececek bir erkek olmaması önemli değildi. Kendimi iyi hissetmek için bir erkeği bekleyemeyeceğimi uzun zaman önce öğrenmişim. Aslında, etrafımdaki çoğu erkek bunun tam tersini yapmıştı.

Şimdi, kendimi seksi hissettirdiği için ipeksi bir gecelik giymek isteseydim, bunu yapardım.

Gazlı şömineyi açmak için düğmeyi çevirdim ve gömme masanın karşısındaki sandalyeye yerleştim. Hayatımda kesin olan bir şey vardı... her zaman yazacak kelimeler vardı. Burada, dağlarda olmak, planladığım küçük kasaba dağ adamı aşk romanları serisine başlamak için tam da ihtiyacım olan ilhamdı.

Benim gibi kıvrımlı kadınların her zaman hayallerindeki erkeği bulduğu bir dünyada kendimi kaybederken parmaklarım klavyenin üzerinde uçuşuyordu. Dizüstü bilgisayarımın ekranında olup bitenlere tamamen kendimi kaptırmıştım.

Sonra biri kapımı çaldı.

Kapı çalmaktan çok vurma sesi gibiydi. Komodinin üzerindeki saate hızlıca bir göz attığında saatin ikiyi biraz geçtiğini gördü.

Kız arkadaşlarımdan biri olmalı. Belki de Zoey, bir kızla yatmaya çalışırken yakalanmıştır.

Chihuahua'sını tesise kaçırdı. İstenmediği zamanlarda bile Woofer olmadan hiçbir yere gitmezdi. Ya da Emmy'nin

Bakım görevlisi hakkında tavsiye. Adamı henüz görmemiştim ama ondan bahsederken gözlerinin parlaması... bir tür kıvılcım vardı

Orası kesin. Otelin verdiği rahat bornozu omuzlarıma geçirdim ve kapıya doğru yöneldim. Gözetleme deliğini kontrol etmeyi düşünmeden, bir çırpıda açtım.

"Uyumak için seksi bir masala mı ihtiyacın var?" Beynim daha toparlanmaya fırsat bulamadan kelimeler ağzımdan dökülüyordu.

"Ne?" Yemekte bana çarpan adam kapımın eşiğinde duruyordu, omuzları o kadar genişti ki neredeyse çerçeveyi boydan boya geçiyordu.

Çıplak omuzlar.

Bakışlarım çıplak göğsünde zikzaklar çizerken ağzım kurudu. Kabarık karın kaslarını ve kalçalarına gevşekçe sardığı çarşafa kadar inen saç izlerini geçtim. "Oh, sensin."

Düşünmeden tepki verdim ve kapıyı çarptım. Tam o muhteşem suratına.

PALMER

T O otel odasının kapısının ardında görmeyi beklediğim son kişi alt kattaki sarışın bombaydı. Ve beklediğim son şey Süitinin kapısını çaldığımda yapmasını beklediğim şey kapıyı suratıma çarpmaktı. Beni gördüğüne şaşırmış görünmesinin de bir faydası olmadı. Bakışları benimkilerle buluştuğunda yanaklarındaki renk uçup gitmişti. Belli ki başka birini bekliyordu.

Kapıyı tekrar çalmak için elimi kaldırdım, bu sefer sadece parmak eklemlerimi kapıya hızlı ve yumuşak bir şekilde vurdum.

"Ne istiyorsun?" Kapıyı araladı ve daracık aralıktan içeri baktı. "Saat sabahın ikisi."

"Saat kontrolü için teşekkür ederim. Günün ortasında olduğumuzun çok iyi farkındayım. gece. Bu yüzden kapıyı çaldım. Son birkaç saattir uyumaya çalışıyorum. Orada ne yaptığınızı bilmiyorum ama yatağımın arkasındaki duvarda sürekli bir tıkırtı sesi var ve uyumam imkansız hale geldi."

Keskin bir nefes aldı. "Ah, çok özür dilerim. O bendim." "Anlamıştım."

Kapı, başını aralıktan içeri sokabileceği kadar aralandı. "Özür dilerim. Masada oturmuş bilgisayarımda çalışıyordum. Düşünürken ayağımı duvara vurma eğilimindeyim."

"Hep gecenin bir yarısı mı yazıp tıklarsın?" Koyu kahverengi gözlü bu kadında beni hem sinirlendiren hem de tahrik eden bir şeyler vardı.

Gözleri kızgınlıkla parladı. "Her zaman etrafta dolaşıp kadınların göğüs kemiğine dirsek mi atarsın?"

Pişmanlık yanaklarımı ısıttı. Hayır, ben bir kadına el kaldıracak türden bir adam değildim. "O bir kazaydı. Üzgün olduğumu söyledim."

"Yaptın mı?" Kalçasını eğdi. "Arkadaşın üzgün olduğunu söyledi ve bize birer içki ısmarladı. Senden bir özür duyduğumu sanmıyorum." Göğsünde dirseğimin daha önce onu yakaladığı noktayı ovuşturdu. Bornozunun yakaları, altına giydiği pembe ve ipeksi bir şeyi görebilmem için yeterince açıldı.

Parmakları göğüslerinin arasındaki noktaya sürtünürken boğazım kurudu. Kahretsin, eğer bir yabancıyı izlemek üzerimde bu tür bir etki yarattıysa, belki de randevusuzluk dönemime bir son vermenin zamanı gelmişti. "Bak, daha önce olanlar için özür dilerim. Çok, çok, çok özür dilerim. Tamam mı?"

Alnı çatıldı ve kaşlarının arasında bir kırıksıklık belirdi. "Bu kadar kibirli olmana gerek yok."

Bir elimi saçlarımın arasından geçirdim ve cevap vermemek için yanağımın içini ısırdım. Şimdi özür dilemenin doğru yolu hakkında bir tartışmaya girmenin zamanı değildi. Aylardır iyi bir uyku çekememişken ve otel bornozunun altında nasıl görünebileceğine dair kafamdaki görüntüler yüzünden doğru düzgün düşünemezken olmazdı.

"Lütfen bu gece için dokunmayı keser misiniz? Bunu sormaya geldim."

"Bunu neden en başta söylemedin?" Dudakları kıvrıldı ve kapının kenarını öyle sıkı kavradı ki parmak eklemleri bembeyaz oldu.

Cevap verme zahmetine girmedim. Sadece arkamı döndüm ve kendi kapıma doğru birkaç hızlı adım attım. Yan kapıdan geçerken kapıyı aralık bırakmıştım, bu yüzden anahtarla uğraşmama gerek kalmamıştı ama kapı kendiliğinden kapanmış olmalıydı. İnanılır gibi değil.

Kapı kolunu çevirmek işe yaramadı. Harika, sadece harika. Şimdi gecenin bir yarısı belime dolanmış bir çarşafla odamda kilitli kalmıştım. Resepsiyona gidip gece görevlisi olup olmadığına bakabilirdim. Ama bunun için tüm pansiyonu çarşaftan başka bir şey giymeden dolaşmam gerekirdi.

İçimde biriken hayal kırıklığını hafifletmek için alçak sesle inledim. Sonra yan komşumun kapısına döndüm ve hafifçe tekrar çaldım.

İçeriden hiç ses gelmedi. Bu kadar çabuk uykuya dalmasına imkân yoktu. Bana reçete edilen uyku haplarının tam dozu bile bu kadar hızlı etki etmemişti. Kapıyı tekrar çaldım, bu sefer biraz daha yüksek sesle.

Kapının diğer tarafında ayak sesleri duyuldu, sonra kapı ardına kadar açıldı. "Şimdi ne var? Nefes alışım senin için çok mu gürültülü, Uyuyan Güzel?"

"Ön büroyu aramak için telefonunuzu kullanabilir miyim?" Sesimi olabildiğince nötr çıkarmaya çalıştım. Her ne kadar içinde bulunduğum durumdan onu sorumlu tutsam da -duvara vurmasaydı odamdan çıkmazdım- bunu itiraf edersem muhtemelen pek hoş karşılanmayacaktı.

Başını eğdi, sarı saçları başının üstünde bir at kuyruğu oluşturmuştu. "Kendini odanın dışında mı kilitledin?"

"Evet." Sıkı gülümseme dudaklarımda yabancı bir his uyandırdı.

"Vay, vay, karma bazen çok hızlı işliyor, değil mi?" Dudakları kenarlarından yukarı kıvrıldı.

"Telefonun mu?" Başımı eğdim ve onun arkasından odayı görmeye çalıştım.

Başını iki yana salladı. "Oh, hayır. Buraya giremezsin. Senin için resepsiyonu arayacağım ama yarı çıplak bir yabancıнын odama girmesine izin vermem. Beni ne kadar aptal sanıyorsun?"

"Gerçekten tüm bunların seni baştan çıkarmak için bir plan olduğunu mu düşünüyorsun? Sana çarptım, bir tepsi dolusu içkiyi döktüm, sonra hangi odada kaldığını öğrendim, böylece yandaki odanın bana ait olduğundan emin olabildim, tüm bunlar gecenin bir yarısı kapını çalıp sana bir teklifte bulunabilmek içindi.

Çarşaf mı?" Bu sözleri yüksek sesle söylediğimde durumun ne kadar saçma olduğunu fark ettim.

"Senin gerçekten yan odada olduğunu nereden bileceğim?" diye sordu.

"Ciddi misin?" Çenem öyle sıkıldı ki dişlerim birbirine çarptı. "Tamam, arayacağım. Ama içeri gelmiyorsun. Koridorda bekleyebilirsiniz." O içeride kaybolmak için döndü.

"Lütfen içeri girebilir miyim? Kimsenin beni görmesini istemiyorum."

"Neden? Kaçıyor musun? Eski sevgilinden mi saklanıyorsun?" Ses tonu alaycıydı ama geri çekildi ve içeri girmemi işaret etti.

"Öyle bir şey değil." Adımı bildiğine dair herhangi bir işaret vermemesine şaşırdım. Fazla maaş alan reklamcının çabaları sayesinde yüzüm dergi kapaklarına ve sosyal medya kanallarına son iki aydır takımım finallere gitmek için savaşıyor. Ya o

profesyonel bir oyuncu olduğunu ya da ABD'deki spor muhabirlerinin nereye gittiğimi anlamaya çalıştığına dair hiçbir fikri olmadığını söyledi.

"Ben Mina, bu arada." Kapının hemen içindeki bir noktayı işaret etti.
"Orada bekleyin lütfen."

"Ben James." İsmimi nadiren kullanmama rağmen bu bir yalan değildi. Topu avuçlayabildiğim andan itibaren takım arkadaşlarım ve koçlarım bana Palmer derdi. Dünya beni bu isimle tanıyordu. Bu aynı zamanda bir daha asla anılmak istemediğim bir isimdi.

MINA

■ Ertesi gün kahvaltı için Paige ile buluştuğumda, gece yarısı huysuz komşumla yaşadığım istenmeyen karşılaşmanın etkisinden hala kurtulamamıştım.

Sabah. Kahve fincanımı iki kez doldurmuş olmama rağmen, iyi bir gece uykusu alamamış olmanın verdiği sersemliği üzerimden atamıyordum.

"Peki, sen ne düşünüyorsun?" Paige sordu.

Konuşmaya yeniden odaklanmaya çalıştım. "Ne hakkında?"

"Diğer kızlar. Bahsi kabul edeceklerini ve V kartlarını kaybedeceklerini mi düşünüyorsun?"

"Bilemiyorum. Bu büyük bir karar, ancak görünüşe göre içlerinden birkaçı bu işi bırakmaya fazlasıyla hazır ve sadece bir dürtüye ihtiyaçları var. Ne olursa olsun, kendileri için doğru seçimi yapacaklardır." Umarım yapmamışımdır.

Dün gece çok saldırgan görünmüştü. Bahis daha çok bir şakaydı; bir sonraki adımı atmaya hazır olduklarında kullanabilecekleri bir bahaneydi. "Ben kendiminkini bir süre önce verdim ve hâlâ sonsuza dek bulamadım."

"Otuzuma bu kadar yaklaşmışken hâlâ bekâr olmamam gerekiyordu. Bir kere nişanlanmıştım. Onun doğru kişi olduğunu düşünmüştüm. Ama kesinlikle yanılmışım." Acı bir kahkaha attı. "Beni yanlış anlamayın, bıkkın değilim, birazcık bile. Hâlâ doğru adamı bulmayı umuyorum ama şansımın yaver gitmediğini biliyorum."

Sesindeki umutsuzluk midemi bulandırdı. Sonsuza dek mutlu olmayı hak ediyordu. Hepimiz hak ediyorduk. "Neden böyle söyledin?"

"Ben çok seçiciyim. Son altı yılımı sahip olduğum her fanteziyi kelimelere dökerek geçirdim. Ve sadece cinsel olanlardan bahsetmediğimi biliyorsun. Duygusal fanteziler. İstedğin erkeğin sonunda seni gördüğü, gerçekten gördüğü ve tüm mükemmel şeyleri söylediği fanteziler."

İçimi çektim çünkü ben de aynı şekilde hissediyordum. "When Harry Met Sally'nin sonundaki sahne gibi."

"Evet, aynen öyle. Birinin yalnızlık olmayı tercih ettiğini bilmesini istiyorum. Her zaman. Ve seyahat ettiğimde arkadaşlarımla evimden görüntülü sohbet ettiğimi, böylece kedilerimle konuşabildiğimi. İşimin benim için ne kadar önemli olduğunu bilen ve benim için gerçekten mutlu olabilecek biri." İçkısından bir yudum aldı
Kahve. "Düğünümüzden iki gün önce, düğün organizatörünü nişanlıma oral seks yaparken yakaladım. Tanrı aşkına, bizim evimizde."

"Ne göt herif!" Sesimi yükseltmek istememiştim ve kimsenin bize bakmadığından emin olmak için etrafıma bakındım.

"Değil mi?"

"Ciddiyim." Eğer böyle bir şey Paige'in -tanıştığım en nazik, en tatlı kadınlardan birinin- başına gelebiliyorsa, benim için hiç umut olmayabilirdi. "Evinde düğün organizatörüne sakso çektirmek dangalaklığın destansı bir seviyesidir."

"Dürüst olmak gerekirse, bence yakalanmak istiyordu. Her zaman kafamdaki mükemmel erkeklere uygun yaşayamamaktan şikayet ediyordu."

"Çok üzgünüm, tatlım. Neden bazı erkekler böyle dangalak?" Başımı salladım ve portakal suyuma uzandım. James yemek odasına girdiğinde henüz bir yudum almıştım. Boğulmamak için elimden geleni yaparak yutkundum, bir menü kaptım ve yüzümü kapatacak şekilde açtım.

Paige'e, "Aman Tanrım, bu o," diye mırıldandım.

"Gecenin ikisinde kapınızı çalan yarı çıplak adam mı?" Paige peçetesini gelişigüzel kucağına koyarken sordu.

"Evet. Oraya bakma."

Paige masaya doğru eğildi. "Gerek yok. O buraya geliyor." "Ne?"

Midem bir dizi takla attı ve öyle kıvrımlar yaptı ki yaz olimpiyatlarında altın madalya kazandı. "Hayır. Bu-"

"Mina." James'in sesinin alçak gürültüsü daha fazla bir şey söylememi engelledi. "Günaydın."

Menüyü indirdim ve üst kenarından ona baktım. "Günaydın. Umarım iyi uyumuşsunuzdur..." um, neyden sonra? Gece geç saatlere kadar süren sözlü atışmamızdan sonra mı? Beni yarı çıplak vücuduna maruz bıraktıktan ve hayal gücümü çarşaplarda birbirimize dolanmış ikimizin görüntüleriyle doldurduktan sonra mı? Nihayet odasına döndükten sonra kapıldığım fantezileri düşündükçe yanaklarım kızarıyordu.

"Evet. Ya sen?" Yüzündeki kendini beğenmiş sırıtış, ondan kaçmaya çalıştığını bildiğini gösteriyordu.

"Hiç bu kadar iyi uyumamıştım. Kahvaltıda ne istediğime karar vermeye çalışıyorum." "Herhangi bir karara vardınız mı?" Gözleri güneşin altında daha da yeşil görünüyordu.

Günün parlak ışığı.

Gözlerimi dikip bakmayı bırakmam, çok aktif olan hayal gücüme de bir son vermem gerekiyordu. "Hayır, henüz değil."

Uzandı ve menümü çevirdi. "Baş aşağı okumaya çalışmasaydın daha kolay olabilirdi."

Paige kahkahasını peçetesinin arkasına sakladı.

Tam da o kadar da kötü biri olmadığını düşünürken... Menüü yanımdaki masaya bıraktım. "Birdenbire iştahım kaçtı."

"Umarım bu benim hesabıma değildir. Hanımlar, iyi günler." Paige'e başıyla selam verdi ve bakışlarının benimkilerde birkaç saniye fazla kalmasına izin verdi.

Sonra döndü ve dün gece buluştuğu adam ve kadının yanına gitti.

"Hiç bu kadar sinir bozucu biriyle tanıştın mı?" Başımı salladım ve suyuma uzandım. Belki bir yudum etrafımızdaki havada asılı duran negatif enerjiyi temizlerdi.

"Onun kim olduğunu bilmiyorsun, değil mi?" Paige sordu.

"Ne demek istiyorsun? Dün gece tanıştık. Adı James ve otelde çarşafı dolaşmayı seviyor." Çok güzel yeşil gözleri ve mermerden oyulmuş gibi görünen bir göğsü var. Ugh. O sinir bozucu güzel çocuğun tüm düşüncelerini kafamdan kovmam gerekiyordu. Ben

Yazmak ve arkadaşlarımla takılmak için buradaydım. "James'in kim olduğunu bilmiyorum ama o adam Palmer Mitchell. Kendisi San Francisco Cougars'ın oyun kurucusu. Adını duymuş olabilirsiniz, daha yeni Süper Lig'i kazandılar-"

"Anlaşıldı." Dişlerimi sıktım. "Bu kadar çekilmez olmasına şaşmamalı." "Bence senden hoşlanıyor." Paige kaşlarını kaldırdı.

"Hayır. Futbolcular ve ben karışmayız. Asla ve asla." Özellikle de oyun kurucular. Hayatımın en aşağılayıcı dönemiyle ilgili ayrıntılara girmeyecektim. Son sekiz yılımı bunu unutmak için elimden gelen her şeyi yaparak geçirmişken olmazdı.

"Emin misin?" James'in arkadaşlarının karşısında oturduğu ve kahvesini yudumladığı yere hüzünlü bir bakış fırlattı. "Çünkü o adam

Muhteşem, ve eğer bana sana baktığı gibi baksaydı, ona bir orman jimnastiği gibi tırmanırdım."

Paige haklıydı ama bunu asla kabul etmeyecektim. "Yüzde bin eminim. Eğer o dünyadaki son insan olsaydı ve insanlığın geleceği birlikte olmamıza bağlı olsaydı,"- dramatik bir etki yaratmak için durakladım ve "İnsanlığın ölmesine izin verirdim."

"Lanet olsun, kız arkadaşım. Sana kim zarar verdi?"

"Bu konuda konuşmak istemiyorum." Sadece bu konu hakkında konuşmak bile iyi bir ruh halinde olma şansını ortadan kaldırmıştı. "Biliyor musun, sanırım odama geri dönüp takıldığım bir sahne üzerinde çalışacağım."

"Önce bir şeyler yemek istemediğine emin misin?"

"Hayır. Hepinize sonra yetişirim. Eğer akşam yemeğine gelmezsem, kelimeler sonunda akmaya başlamış demektir." Eğildim ve Paige'e sarıldım. "Seni yalnız bırakmamın sakıncası olmadığına emin misin?"

"Benim için endişelenmeyin. Bu hafta tamamen kendimize ve sözlerimize öncelik vermekle ilgili. İstedğin kadar zaman ayırabilirsin. Ayrıca, Cleary'yi görmek için şehre inmem gerekiyor. Bana bir kamp izni ayarlayabileceğini söyledi."

"Teşekkürler." Masadan kalktım ve odama geri döndüm.

Oraya vardığımda yazacak havaya giremedim. Dün gece içine düştüğüm akış kaybolmuştu. Suçlunun kim olduğunu biliyordum. Eğer James kapımı çalmasaydı, hayal gücüne çok az şey bırakan bir çarşafa sarılmış 1.80 boyundaki kaslı kaslarıyla, muhtemelen şimdiye kadar birkaç bölümü bitirmiş olurum.

Kendimi yatağa attım ve başımı şiltenin üzerinde bir aşağı bir yukarı zıplatarak çarşafli seksi sporcunun görüntüsünü zihnimden kovmaya çalıştım.

İşe yaramadı.

Dizüstü bilgisayarımın boş ekranında yanıp sönen imleç benimle alay ediyordu.

Belli ki kelimeler gelmeyecekti. Kapatmak için ayağa kalktım ve otel bilgileri etiketli bir klasör fark ettim. Aklımı huysuz komşumdan uzaklaştırmak için yapabileceğim bir şeyler olmalıydı.

Bilgileri gözden geçirdim. Oklahoma'da büyüdüğüm için yokuş aşağı kayak yapma fırsatım olmamıştı ve şimdi de bunu denemek için hayatımı riske atacak değildim. Ama birkaç kez tatilde kros kayağı yapmaktan keyif almıştım. Bölgede çok sayıda bakımlı parkur vardı. Belki biraz temiz hava almak yeni kelimelerin akmasına ilham verebilirdi. Ayrıca, daha sonra yemeyi planladığım çikolatayı da dengeleyebilirdi.

Biraz egzersiz yapmanın ve güzel manzarayı seyretme fırsatının yeniden yola koyulmak için tam da ihtiyacım olan şey olacağını umarak ışıkları kapattım ve taslağı geride bıraktım.

PALMER

A Kahvaltıdan sonra Slate ve Patience ile vedalaştım. Sadece hafta sonu için anlaşmışlardı ve geri dönmeleri gerekiyordu.

Rye Creek'e. Sohbet etmek için fazla zamanımız olmamasına rağmen Slate beni Tahoe'ya davet etmişti. San Francisco'daki hayatıma biraz ara vermek, kafamı boşaltmak için tam da ihtiyacım olan şeydi. Henüz eve dönüp herkesle yüzleşmeye hazır değildim, bu yüzden birkaç gün daha kalmayı planlamıştım.

Şimdi tek yapmam gereken kendimi nasıl meşgul edeceğimi bulmaktı.

Son iki gündür içeride kapalı kalmıştım ve kaslarımı hareket ettirmek için can atıyordum. Günde birkaç saat spor yapmak yerine şömine başında oturup kar yağışını izlemek beni huzursuz hissettirmişti.

Meteoroloji servisi öğleden sonraya kadar bir fırtına olacağını tahmin etmese de, kara bulutlar dağların üzerinde alçakta asılı duruyordu. Yine de, kar yağmaya başlamadan önce bir ya da iki saat kros kayağı yapmak için zamanım olacağını düşündüm.

Eşyalarımı topladım ve yola çıktım. Teksas'ta, kış havasından ve kardan bir çocuğun olabileceği kadar uzakta büyümüştüm. Son birkaç yıldır San Francisco'da oynadığım için dağlara çıkma şansım oldu ve kayakla geçen bir öğleden sonrasının kolay temposunu ve yalnızlığını sevdiğimi fark ettim. Bir gün yokuş aşağı kaymayı denemek istesem de kontratım bunu yasaklıyordu. Kolum takım için yamaçlarda kırılma riskini göze alamayacağım kadar değerliydi.

Hafif bir kar yağışı vardı ve ben de ağaçların arasında durup manzaranın tadını çıkardım. Tüm dünya hareketsiz duruyor gibiydi. Gökyüzünden hafifçe süzülen kar taneleri dışında hiçbir şey hareket etmiyordu. Derin bir nefes aldım ve

huzur ruhumun derinliklerine yerleşti. Bana bağıran, röportaj vermemi, futbol topu imzalamamı ya da poz vermemi isteyen kimse yoktu.

Sessizdi.

Sonra patikanın ilerisinden bir çığlık yükseldi. Huzur bozuldu. Vücudum gerildi ve önümdeki patıkada bir hayvanın saldırıya uğrayıp uğramadığını merak ettim. Ses insana ait değildi. Geldiğim yoldan geri dönmeye hazırlanarak kayaklarımı döndürdüm.

"Kahretsin, kahretsin, ifte kahretsin." Bir kadın sesi bağırdı.

Tekrar arkamı döndüm ve kendimi ileriye doğru ittim. Üzerinde biri vardı. ve yardıma ihtiyaçları varmış gibi geliyordu. Kayak Devriyesi zaman zaman patikaları kontrol etse de, bu saatlerce sürebilirdi.

Özellikle de büyük bir fırtına tehdidi varken, başka biri geldi.

Kayaklarım taze karın üzerinde süzölüyordu ve bir am ağacının alt dallarına takılan bir kayağı almak için durdum. Aşağıdaki kar yığınınındaki bir kırılma, yakın zamanda bir şeyin ya da birinin buradan geçtiğini gösteriyordu. Kenara yanaştım ve karın içine baktım.

Yokuşun dibinde bir kadın oturuyordu. Uzun sarı saçları sırtından aşağı dökölüyordu ve ellerini ayak bileğine dolamıştı.

"İyi misin?" Aşağıya seslendim.

"İyi gibi görünüyor muyum?" Dönüp bana baktı.

Çiğerlerim dondu ve bunun nedeni soğuk hava değildi. Bu Mina'ydı, beni bütün gece ayakta tutan muhteşem, sinir bozucu komşu kızı.

"Yaralandın mı?" Botlarımı kayaklarımdan çıkardım. Patıkaya geri dönmesi gerekiyordu. Kayak Devriyesi gelene kadar onu orada bırakamazdım.

"Bileğimi burktum ama sadece burkulma olduğuna eminim. Bir an kayarken karın tadını çıkarıyordum, sonra bir anda kar yığınının üzerinden fırladım ve tepeden aşağı yuvarlandım."

Muhtemelen kırık bir kemiği olmadığını bilmek göğsümdeki baskıyı hafıfletti. "İyi olmana sevindim."

"Çoğunlukla iyiyim. Buradan nasıl çıkacağım? Telefonumu kontrol ettim ama çekmiyor. Seninkinde var mı?" Gözlerinde bir miktar endişe vardı. Onu suçlamadım. Büyük bir fırtına yaklaşırken ormanda mahsur kalmak en iyi kayakıları bile korkuturdu. Belli ki ikimiz de o kategoriye girmiyorduk.

Ekranıma gelen bildirimle irkildim. "Bana da servis yok." Kar daha hızlı yağıyordu; devasa taneler yere sürükleniyordu, kayaklarımızın izlerini örtüyordu. Onu oradan hızlıca çıkarmalıyım yoksa ikimizin de başı belaya girecekti.

"Kulübeye geri kaymak ve yardım almak ister misin?" Sesi keskinliğini kaybetmişti. Korkmuştu. Çenesinin gerginliğinden ve gözlerinin onu bırakmamam için yalvarışından bunu anlayabiliyordum.

"Bunun ne kadar süreceğini bilmiyorum. Sizi patıkaya götürmek ve birlikte geri dönmek daha iyi olur, öyle değil mi?"

İçini çekti. "Gerçekten beni buradan çıkarabileceğini mi düşünüyorsun?" "Elimden geleni yapacağım." Tepeden aşağı inmeye başladım, dikkatle

Ayaklarımı koyduğum yere. İhtiyacımız olan son şey benim de kayıp ona katılmamdı.

Birkaç tökezleme dışında, ayağımı kaybetmeden tepenin dibine kadar gelebildim. Artık daha yakın olduğum için, gözlerindeki parıltıdan ve gülümsemesinin gerginliğinden belli etmek istediğinden daha fazla acı çektiğini anlayabiliyordum.

"Şimdi ne olacak?" Elimi tuttu ve ayağa kalkmasına yardım etmeme izin verdi. "Yukarı tırmanabileceğimden emin değilim."

"O zaman sanırım seni taşımam gerekecek." Arkamı döndüm ve önünde çömeldim.

"Sırt üstü mü?" Sinirli bir kahkaha attı.

"Seni mağara adamı tarzında omzuma atmamı mı tercih edersin?" Zaman kaybediyorduk. Meteoroloji servisinin fırtınanın ne zaman geleceğini yanlış hesapladığına şüphe yoktu. Şu anda bile, yeni bir inç kabarık kar yağmıştı. Hemen harekete geçmezsek geri dönemeyebilirdik.

"Bunun işe yarayacağını sanmıyorum."

"Hadi, Mina. Tırman. Düşmene izin vermeyeceğim." Omzumun üzerinden baktım ve onu alt dudağını ısırırken yakaladım. Saçlarına yapışan, şapkasının tepesine yerleşen ve burnunun ucuna inen karla bir tür kış tanrıçası gibi görünüyordu. Sesimi alçalttım ve sakinleştirmeye çalıştım. "Kar yağmadan önce buradan çıkmak istiyorsak harekete geçmeliyiz. kar gerçekten yağmaya başlar."

"Ben çok ağıyım. Beni asla bir tepeye taşıyamazsın ve-"

"Yaşamak için üç yüz kiloluk yan hakemleri oradan oraya savuruyorum," diye homurdandım. "Bin hadi."

Tartışmayı bıraktı ve kollarını omuzlarıma doladı. Ayağa kalktım ve kollarımla bacaklarını kavradım. Günümü böyle geçirmeyi planlamamıştım ama iyi ki gelmişim dedim. Fırtınayı atlatmak için çok geç kalmadığımızı umarak dikkatimi tepeye odakladım ve tırmanmaya başladım.

MINA

James ya da Palmer ya da her kimse, kalçalarımı kavrayıp yavaşça bana yaklaşırken bir patates çuvalının nasıl bir his olduğunu merak ettim.

setin yukarisına doğru ilerledi. Nazik olmaya çalışıyordu ama ben neredeyse ölü bir ağırlıktım. Hangisinden daha çok utandığımdan emin değildim: kolay bir patikada yok olmak mı yoksa tepeye kadar sırtta taşınmak zorunda kalmak mı?

En azından yardım etmek için durmuştu. Aynı patikada kaymıyor olsaydı neler olabileceğini düşünmek bile istemiyordum. Kim bilir başka biri gelene kadar soğukta ne kadar beklerdim?

"İyi misin?" Sesi hırçındı ama hiç de bitkin görünmüyordu. Hepsi.

"Evet. Eğer durup mola vermek istersen-"

"Bunun için zaman yok. Fırtınadan önce kulübeye dönmeliyiz. isabet öngörüyorlar." Eli bacağımın üzerinde kayarak kıcıma yaklaştı.

Bir an için onun bana dokunmasının nasıl bir şey olabileceğini hayal ettim. Bu düşünceyle damarlarıma bir sıcaklık yayıldı. Omurgamdan aşağı bir ürperti geçti ve bu saçma fikri kafamdan silkeleyip attım.

O bir futbol oyuncusuydu.

Profesyonel bir futbolcu. İşte bu, onu "hiçbir koşulda ilişkiye girme" listeme almam için yeterli bir sebepti.

Liste kısaydı. Gerçekten tek bir kriter vardı... Futbolcu olmamak.

Zaten benimle ilgilenecek değil ya. Profesyonel sporcular asla kıvrımlı kızları tercih etmez. Muhtemelen fasulye filizi ve sigarayla hayatta kalan mankenler ve film yıldızlarıyla çıkmıştır. Umursadığımdan değil. Umurumda değildi. Gerçekten. Sadece bu küçük gerçeği kendime sürekli hatırlatmam gerekiyordu.

Çenemin omzuna yerleşmesi ve kokusunun burnuma dolması da yardımcı olmadı. Orman gibi kokuyordu. Çam, sedir ve bana yazın Tahoe'yi ziyaret ettiğim ve çam iğneleriyle kaplı patikalarda yürüdüğüm zamanları hatırlatan başka bir şeyin izlerini seçebiliyordum.

"Tatil köyünde ne kadar kalacaksınız?" diye sordum. Aramızdaki sessizlik garip geliyordu, bu yüzden havadan sudan konuşmaya ve bunun beni kafama dank etmeye başlayan gerçeklerden uzaklaştırıp uzaklaştırmayacağını görmeye karar verdim. Gerçekten de burada mahsur kalabilir ve donarak ölebilirdik.

"Bir ya da iki gün daha." Nefesi beyaz puflar halinde çıktı. "Peki ya sen?"

"Hafta sonu boyunca buradayım. Bir grup arkadaşım la Galentine's Getaway'deyim."

"Dün akşam yemekte seni birlikte gördüğüm kadınlar."

"Bu doğru." Kızlarla yaptığım konuşmayı hatırlayınca gülümsedim. "Hepimiz yazarız ve yazarlık inzivası için burada buluşmaya karar verdik."

"Yazarlar, ha? Okumuş olabileceğim herhangi bir şey yazıyor musun?" Bizi yukarı çekmek için bir ağaç gövdesine uzanırken bir bacağımı bıraktı.

"Bundan şüpheliyim. Buharlı aşk romanlarıyla ilgilenmiyorsanız, muhtemelen hiçbirimizi tanımazsınız."

"Romantizm, ha?" Ağır lığımı tekrar sırtına verdi. "Bu gerçek aşka, ilk görüşte aşka ve tüm bu saçmalıklara inandığın anlamına mı geliyor?"

"Tabii ki. Memleketteki arkadaşlarımdan biri ilk görüşte aşık oldu. Bir düğünde tanıştılar ve iki hafta sonra evlendiler."

"Peki işe yaradı mı?" diye sordu.

"Beş yıldır evliler ve iki çocukları var. Şimdiye kadar her şeyin yolunda gittiğini söyleyebilirim." Zamanı geldiğinde mutluluğun hepimizi bulacağını bilsem de, bazen onun sahip olduğu kesinliği kıskanıyordum. O doğru kişi olduğunu biliyordu ve ruh eşiyle bir hayat kurmaya başlamıştı, bense geleceğimin ne getireceği hakkında hiçbir fikre sahip değildim.

"Eğer senin egzersizden anladığın buysa." James tepenin üstündeki kar yığının ı temizlemek için dev bir adım attı.

Beni sırtından aşığı indirirken omuzlarını kavrayışım gevşedi. "Bunu yaptığını inanamıyorum."

"Ne?" Bana bakmak için döndü, dengemi kaybetmemem için kolumu tutmaya dikkat ediyordu.

Tek ayağı üzerine tünemiş bir flamingo gibi hissediyordum. Özellikle de bakışları benimkilerle buluştuğunda. Isı yanaklarımı kızarttı, muhtemelen onları pembeden parlak bir tonuna dönüştürdü ve beni o garip tek bacaklı kuşlardan biri gibi daha da fazla gösterdi.

"Beni bir dağın yamacına kadar taşıdın." Sırtında ben varken ne kadar tırmandığını görmek için kenara doğru eğildim.

"Bu bir dağ değil, Mina." Ses tonundaki yumuşaklık bakışlarımı tekrar onunkine çekti. "Sadece küçük bir tepe. Neredeyse hiç terlemedim."

"Mmm hmm." Alnının kenarından boncuk boncuk ter akarken gülümsedim. Sonra elimi eldivenimden çıkardım ve uzanıp terini sildim. "Sanırım bu sadece eriyen bir kar tanesi, o zaman?"

Dudakları bir gülümseme şeklinde kıvrıldı. "Bu doğru."

Aramızda bir şeyler geçti. Bunu bir çekim kıvılcımı olarak tanımlamazdım, daha çok bir kıvılcımın ipucu gibi. Yakışıklı olmadığından değil. Çoğu kadının tam bir paket olarak düşüneceği şeyin vücut bulmuş haliydi... kırılmaya ihtiyaç duyan kalın, koyu kahverengi saçlar, gözlerini aydınlatan büyüleyici bir gülümseme, bir kas kütlesi haline getirilmiş bir vücut.

Gözlerinden bahsetmişken, yazın ailemin çiftliğinin etrafındaki tarlalarda yetişen gür otların rengindeydi. Ve saçları Tıpkı babamın ekim mevsiminde tarlalarda sürdüğü kil gibi kırmızı tonları vardı.

James boğazını temizledi ve o an geçti. "Geri dönmeliyiz."

"Doğru." Bir zayıflık anında neredeyse gardımı indirdiğim için kendimi zihinsel olarak azarladım. James hayatımda ihtiyaç duyduğum türden bir adam değildi. Oyuncular her zaman oyuncudur, hem sahada hem de saha dışında. Bunu unutmamak için elimden geleni yapardım.

Kayağı sakat olmayan ayağıma geçirmeme yardım etti, sonra kolunu bana doladı ve yola çıktık. Sadece bir bacağımı kullandığım için, çok garip bir üç bacaklı yarıştaymışız gibi hissediyordum. Ama koşmak yerine kaymaya çalışıyorduk. Her iki egzersiz türünde de aynı derecede kötüydüm.

İlk virajı on beş dakikada aldıktan sonra James durdu. Kar, hoş bir telaşla yağmaktan devasa taneler halinde üzerimize yağmaya başlamıştı.

"Bu fırtınada kulübeye geri dönmemizin imkânı yok."

Kalbim sıkıştı. İşte bu kadardı. Ormanda ölecektim. Kendi başına yola çıkmadan önce doğa koşullarını hesaba katmayan aptal bir turist daha.

"Kendini kurtar ve bensiz kulübeye geri dön." Elimi omzundaki tutuşundan bıraktım. "Hipotermiden ölmenin kötü bir yol olmadığını duydum."

Gözlerini uzun uzun kırıştıtararak kapattı. Kirpiklerinin üzerine kocaman bir kar tanesi yerleşti. Sonra bir of çekti ve gözleri kararlılıkla parladı. "Kimse hipotermiden ölmüyor. Biraz geride bir Kayak Devriyesi kulübesi vardı. Oraya ulaşabilirsek fırtınanın dinmesini bekleyebiliriz."

Göğsümde umut çiçekleri açtı. Belki de bugün benim gitme günüm değildi. "Peki, neyi bekliyoruz? Hadi gidelim."

James kolunu tekrar bana doladı ve yola koyulduk.

PALMER

■ çıkarken görmeseydim Kayak Devriyesi kulübesinin yanından geçecektim. Patıkada bulunduğumuz kısa süre içinde yeterince kar yağmıştı.

çatıyı tamamen kaplayacak kadar düşmüştü. Mina yanımda olmasaydı muhtemelen şimdiye kadar kulübeye dönmüş olurdum ama onu bırakmamın imkânı yoktu.

"İşte orada. Ben kapıyı açmaya çalışırken bir saniye bekle." Onu bırakıp dikkatimi kapıya vermeden önce binanın kenarına yaslanabilecek kadar yakın olduğundan emin oldum. Rüzgâr ve yoğun kar yağışı nedeniyle kapının yarısı bir kar yığınyla kaplanmıştı.

Kapıyı açar açmaz içeri düşmemesi için elimden geldiğince büyük bir kısmını yoldan çekmeye çalıştım. Üç deneme yaptım. muhtemelen omzumda bir çürük bıraktı-kapıyı açmak için. Mina'ya içeri girmesini işaret ettim, sonra onu takip ettim ve kapıyı arkamızdan iterek kapattım.

"Teşekkür ederim." Mina ceketindeki karı silkeledi. "Rüzgârdan uzak olmak güzel."

Ayaklarımı yere vurdum ve tek odalı küçük kulübeye taşınmadan önce olabildiğince çok karı silkelemeye çalıştım. Pek bir şey yoktu ama şimdilik idare ederdi. Ahşap banklar iki duvar boyunca uzanıyordu ve büyük bir kauçuk

üçüncüsünün yanında duruyordu. Şansımız yaver giderse, birkaç battaniye ve belki birkaç şişe su bile alabilirdik.

"Neden birkaç dakikalığına ayaklarını yerden kesmiyorsun? Şuraya oturursan ayağını bankın üzerine koyabilirsin." Ne bulabileceğime bakmak için çantaya yöneldim.

Kabinin içindeki ışık fazla bir şey göremeyecek kadar loştu ama el feneri uygulamasını kullanarak telefonumun şarjını boşa harcamak istemedim. Gözlerim karanlığa alıştığında, sinyal alıp alamayacağımı kontrol ettim. Hâlâ şansım yoktu.

Mina bankın üzerine uzandı. Kulübeye ulaşmak için çabalarken hiç şikâyet etmemişti ama acı çektiğini anlayabiliyordum.

"İbuprofen ya da başka bir şey ister misin?" Elimdeki paketi silktim. tek başıma dışarı çıktığımda hep yanımda taşırdım. İçinde sadece bir ya da iki kez kullanmak zorunda kaldığım temel bir ilk yardım kiti vardı.

"Elbette. Teşekkür ederim." Ona uzattığım hap paketini ve su şişesini almak için titreyen elini uzattı.

"Bir şey değil. Görünüşe göre burada bir soba var. Dışarıda dolaşp yakınlarda bir yerde odun yığını olup olmadığına bakacağım."

Gitmek için döndüğümde elimi tuttu. "Lütfen geri gel."

Sesindeki şımarıklık ve alaycılık kaybolmuştu, bu da bana bunun sadece insanları uzak tutmak için takındığı bir tavır olabileceğini düşündürdü. İnsanları içeri almanın ne kadar zor olabileceğini herkesten daha iyi biliyordum. Belki de ilk başta düşündüğüm kadar farklı değildik.

"Söz veriyorum geri döneceğim." Elini sıkarak ona doğru eğildim ve saçlarını yüzünden uzaklaştırdım. "Her şey yoluna girecek, Mina."

Bakışları benimkilerle kilitlendi. "Sana gerçekten inanmak istiyorum." "Hey,"-yanına çömeldim, hala eldivenli elini tutuyordum -"Bu tür fırtınalar buralarda her zaman olur. Yarın sabaha kadar güneş parlıyor olacak ve birileri burada patikayı tımar ediyor olacak."

"Yarın sabah mı?" Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Yani geceyi burada geçirmek zorunda mı kalacağız?"

"Geceyi benimle geçirmek yapabileceğin en kötü şey mi? hayal edebiliyor musun?" Ortamı yumuşatmaya çalışarak şaka yaptım. Beni çıldırtmasını göze alamazdım.

Gözlerini devirdi. "Bunu bu kadar eğlenceli bulmana sevindim."

"Aslında bunda komik bir şey yok. Eğer ateş yakmazsak donarak ölebiliriz, yani..."

"Git." Elini çekti ve kollarını ortasına doladı.

"Hemen döneceğim."

Kulübe, kayak devriyesinin düzenli olarak kullandığı bir güzergâhta yer alıyor olmalıydı, zira etrafındaki alan yakın zamanda temizlenmişti. Gerçi kar oranı

yağıyordu, birkaç santim birikmişti bile. Kar örtüsünün altında odun yığınının benzeyebilecek herhangi bir şey aramak için dışarıya doğru ilerledim. Kar fırtınası etrafımda şiddetlenerek görüş mesafesini Her yöne bir metre.

Kulübeyi solumda tuttum ve aradığım şeyi bulana kadar her geçişte daireyi genişleterek etrafında yürüdüm. Birisi bütün bir rafı kütüklerle istiflemiş ve üzerini bir muşambayla örtmüştü. Taşıyabildiğim kadarını aldım ve sobaya geri götürdüm.

Mina topallayarak arkama geçti ve ben ateşi yakarken ne yaptığımı görebilmem için telefonunu uzattı. Birkaç çıra ve lastik çantada bulduğum bir ateşleyici sayesinde, eski ahşapta küçük bir ateş yakmıştım birkaç dakika içinde soba.

İlk öncelik mekânı ısıtmaktı. Bu halledildikten sonra Mina'nın ne kadar kötü yaralandığını öğrenmenin zamanı gelmişti. "Ayak bileğine bir baksam iyi olacak."

"Sorun yok. Sana söyledim, sadece biraz büktüm."

"Yarın sabah buradan kayakla çıkmanız gerekebilir. İzin ver şişmediğinden emin olmalıyız. Buzlanması gerekiyorsa, bununla ilgilenecek kaynaklarımız var." Yanına oturdum ve bacağına uzandım.

"Tamam."

Eldivenlerimi çıkardım ve botunun bağcıklarıyla uğraşmaya başladım. Çift düğüm donmuştu ve çözülmesi imkânsızdı. Gözlerindeki camısı bakıştan bileğinin onu rahatsız ettiğini anlayabiliyordum. Botunu ne kadar çabuk çıkarırsam, şişliği hafifletmek için üzerine o kadar çabuk kar sürebilirdim.

Parmaklarım buz gibi olmasına rağmen, bağcıklar çözülene kadar itmeye ve çekmeye devam ettim. Sonra botunu ayağından çıkardım.

Mina yüzünü buruşturdu.

"Özür dilerim. Seni incitmek istememiştim." Top oynarken birçok kez bileğimi incitmiştim, bu yüzden onun ne hissettiğini anlayabiliyordum.

"İyi, sadece biraz hassas."

Botu yere düştü ve ben de ayağını kucağıma aldım. Değersiz çoraplar giymişti. Pamuktan yapılmış gibiydiler ve kardan sırlıslıklam olmuşlardı.

"Kayak yapacaksan yün çorap giymeliydin.

Nemi uzaklaştıracak bir şey." Bu konuda bir pislik gibi konuşmak istemezdim ama ayak parmakları buz gibiydi.

"Buraya yazmaya geldim, ormanda yürümeye değil." Bacağını çekmeye çalıştı ama ben ayağını tuttum.

"Ayaklarını ısıtmamız lazım. Bana diğer ayağını ver." Elimi uzattım, diğer botunu çıkarabilmem için bacağını yukarı kaldırmasını bekliyordum.

"Her zaman böyle otoriter misin?" Dudaklarını büzerek dikkatimi ağzına çekti.

Dün gece onun mükemmel dudak büküşünü fark etmiştim ama bunu düşünmemeye çalışıyordum. Ne zaman düşünsem, anatomimin belli bir kısmına dolandığını hayal ediyordum ve ayaklarını kucağımda tutarken sertleşmek istemiştim.

Diğer ayağına uzanırken omzumu silktim. "Bazıları bunun benim en çekici özelliğim olduğunu söylüyor."

"Eğer durum buysa, umarım en kötü olarak gördüğünüz şeyi asla öğrenmem."

Onun bu tavrı beni gülümsetti. Çoğu kadının dili benimle konuşamayacak kadar bağlıydı, bırakın biraz şımarıklık yapmayı. Mina bana üvey annemi hatırlattı. Mama Mae'yi hiçbir şey yıldıramazdı, biz erkeklerin yıllar boyunca ona çektiği eziyetler bile.

Uzun zamandır ilk kez bir kadına doğru çekildiğimi hissettim. Belki de rustik, ücra bir kulübede bir gece mahsur kalmak o kadar da rahatsızlık verici olmazdı.

MINA

■ Bir nefes çektim, sonra havaya karışmasını izledim. Ateş yanarken bile hiç bu kadar üşümemiştim. Asla yola çıkmamalıyım. Bugün kros kayağı yapmak için dışarı çıktım. Biraz egzersiz yapmaya çalıştığım için bana iyi hizmet etti.

James beni diğer botumdan ve çorabımdan kurtardı. Kocaman parmaklarına rağmen dokunuşu kendinden emin ve nazikti. Ayaklarım kayak yapmaktan terlemişti ve muhtemelen iğrenç kokuyordu ama bunu anlayamıyordum. Burnumun içi hâlâ donmuştu. Her iki durumda da bu onu hiç rahatsız etmemiş gibiydi. Şansıma, muhtemelen gizli bir ayak fetişi vardı ve donmuş ayaklarımı okşayarak tatmin oluyordu.

"Neye gülüyorsun?" Yaralanmamış ayağımı ceketinin altına sokarken, ağrıyan bileğimi yokladı.

"Hiçbir şey." Düşüncelerimi kendime saklamayı tercih ederdim, özellikle de onun gibi bir adamın yanında.

Parmakları ayağımın üzerinde gezinirken tüylerim diken diken oldu. "Sanırım haklısın. Muhtemelen sadece bir burkulma ya da çürüktür. Seni rahatsız etmediği sürece buz koymamız gerektiğini bile sanmıyorum."

Başımı salladım. Çıplak ayak bileğime kar dolamak, geceyi onunla birlikte bir kayak devriyesi kulübesinde geçirmekten daha kötü geliyordu. "Sana o kadar da kötü olmadığını söylemiştim."

"Yine de ayakların donuyor." Diğer ayağımı da paltosunun içine soktu. "Onları ısıtmama izin ver, sonra yedek çoraplarımı alabilirsin."

"Nesin sen, izci mi?" Yere bıraktığı sırt çantasına baktım, içinde başka neler sakladığını merak ediyordum.

"Hayır. Ben muhtemelen bir izciden en uzak şeyim."

Ensemdeki tüyler diken diken oldu. Bu üstü örtülü bir uyarı gibiydi. Kafamın içinde çınlayan sessiz çanları, bana şimdiye kadar gösterdiği nezaketle bağdaştırmaya çalıştım.

Bankın arkasına yaslandı ve uzun parmaklarını ayaklarımın üzerinde gezdirdi. "Taşrada büyüdüm. Evlatlık annem Kasabaya gidip gelirken arabada her zaman bir acil durum çantası bulundururduk. Sanırım buna alıştım ve bu ders aklımda kaldı."

İnlememek için dudağımı ısırdım. Adam tamamen sınırların dışında olabilirdi ama ellerinin büyüsunü inkâr etmek mümkün değildi. Neden Palmer lakabını hak ettiğini anlayabiliyordum.

"İşte yine oldu," dedi.

"Ne?" Gözlerimi kırıştırdım ve ona baktım.

"O gülümseme. Bir aşk yazarının kafasından neler geçiyor?"

Çözülme sürecini hızlandırmak için ayak parmaklarımı oynattım ve dudaklarımı kilitleyip anahtarı omzumun üzerinden atıyormuş gibi yaptım. "Sana söyleyebilirdim, ama-"

"Ama beni öldürmek zorunda kalacaksın?" diye sordu.

"Hayır, seni kitaplarımdan birine yazmam gerekir ve ben futbolcuları yazmıyorum." Başparmağı kemerime bastırdı. Aman Tanrım, bu iyi hissettirdi. Çok iyi.

"Neden olmasın? Futbolcuların nesi var?"

"Nereden başlamamı istersiniz?"

"Ouch. Hepimiz kibirli pislikler değiliz, biliyorsun." Parmakları ayağımın üzerinde durakladı.

"Senin hikayen ne? Futbolun en büyük ödülünü kazanan bir adam nasıl olur da tek başına bir tatil köyüne düşer?" O kadar da umurumda değildi. ama zaman geçirmek için bir yol bulmalıydık. Neredeyse Öğleden sonra üçte, dışarısı gece yarısına yaklaştığımızı düşündürecek kadar karanlık olmasına rağmen. Eğer gerçekten geceyi birlikte geçirmek zorunda kalacaksak, iyi geçinmeye çalışmak benim yararına olacaktı.

"Benim soruma cevap verirsen ben de senin soruna cevap veririm."

"Elbette. Düşünmem gereken daha iyi bir teklif yok." Bana daha önce verdiği su şişesinden bir yudum daha aldım, sonra şişeyi ona geri uzattım. "Peki, neden Tahoe'dasın? Bir zaferi kutluyor gibi görünmüyorsun."

"Ne yapıyormuşum gibi görünüyor o zaman?"

Bir omzumu yarı omuz silkme şeklinde kaldırdım. "Saklanıyor gibi görünüyorsun." Çenesinde bir kas kıpırdadı ve ellerine baktı.

"Belki de ilgi odağı olmak için biçilmiş kaftan değilimdir." "Buna inanmıyorum."

Yukarı baktı, gözleri büyüyen ateşin alevlerini yansıtıyordu. "Neden olmasın?"

"Çünkü profesyonel futbola başlayan herkes ilgi odağı olmak zorunda kalacağını bilir."

"Belki de çok fazla geldi. Sezonun tüm hazırlık ve stresinden sonra bir molaya ihtiyacım vardı. Arkadaşım Slate yakınlarda yaşıyor ve beni buraya gelip birkaç günlüğüne uzaklaşmaya davet etti."

"Dün gece birlikte olduğun adam o mu?"

Başını salladı. "Ve bu sabah. O ve karısı gölün kuzeybatı yakasında, Rye Creek'te yaşıyorlar. Eskiden birlikte top oynardık ama şimdi emekli oldu."

Başka bir futbolcu. Onlardan uzaklaşamıyor gibiydim. "Peki ya sen?"

"Peki ya ben ne?" Neden burada olduğu konusunda bana tüm gerçeği anlatmış gibi görünmüyordu ama şimdilik peşini bıraktım. Eğer gerçekten bir gecede mahsur kalırsak bunu ondan öğrenmek için bolca zamanım olacaktı.

"Yazma inzivasına mı çekildin?"

"Bu doğru. Bu hafta kız arkadaşlarımla buluşmak ve üzerinde çalıştığım bir taslağı bitirmek için bir fırsat."

"Kitabın ne hakkında?"

Elinde son çıkan kitabımın bir kopyasını tuttuğunu hayal ettiğimde gülümsedim -kapağında çıplak bir erkek göğsü olan. "Bunun senin tarzın olduğunu sanmıyorum. kitap."

"Sporcular okumadığı için mi?" Alınması gerekip gerekmediğinden emin değilmiş gibi kaşlarını kaldırdı.

"Hayır, çünkü sen oturup aşık olma ve sonsuza dek mutlu olma hikayelerini okuyacak birine benzemiyorsun."

Keskin bir kahkaha attı. "Bu konuda haklısın. Gerçi insanların bildiğini varsayıyorum."

Başımı salladım. "Romantizm en çok satan türdür." "Gerçekten mi?"

"Evet." Yazdığım kitaplarla gurur duyuyordum, her ne kadar pek çok insan -özellikle de erkekler- onları anne pornosundan başka bir şey olarak görmese de. "Romantizm oyun alanını eşitler. Gerçek hayatta benim gibi bir kız asla senin gibi bir adamla birlikte olamaz, ama bir kitabın sayfalarında her şey olabilir. mümkün."

Daha yakına kaydı, parmakları topuklarımda sihirli bir etki yarattı. "Senin gibi bir kız neden benim gibi bir adamla birlikte olmasın ki?"

"Ciddi misin?" Onun için hecelelememe ihtiyaç duymasının imkânı yoktu. Herkes bize bakarak birbirimize ne kadar uygun olmadığımızı anlayabilirdi.

"Ciddiyim."

Beni aptal bir sporcu olmadığına ikna etmeye çalışması buraya kadarmış. "Sana lise kurallarını hatırlatmama gerek var mı? Bana söyletecek misin?"

Kaşları çatıldı ve gözlerini şaşkınlık kapladı. "Ne diyeceksin, Mina?"

Göğsüm sıkıştı ama kelimeleri dudaklarımdan zorla geçirdim.

"Sporcular şişman kızlarla çıkmaz."

Oradaydı. Oradaydı. Ne tür bir tepki beklediğimi bilmiyordum ama cevap vermedi. Alnındaki çizgilerle gözlerini kısarak bana baktı.

Yanaklarıma sıcaklık doldu.

Sonra uzandı, elini enseme koydu ve beni kendine çekti. Bakışları gözlerimden ağzıma doğru gidip geliyordu. Orada öylece oturdum, tamamen felç olmuştum. Sonra dudakları dudaklarıma dokundu. Nabzım birkaç saniye içinde bir yarış atı gibi koşmaya başladı.

Dili ağzımın kenarına bastırarak içeri girmemi istedi.

Onu içeri aldım. Bu kadar yakinken, kokusu burnumu istila etti. İri vücudundan yayılan sıcaklık onu ısıtıyordu. Öpücüğünde kendimi kaybetme dürtüsüyle savaştım.

Öyle demek istemedi.

Kalbim göğsümde gümbür gümbür atarken geri çekildim. "Bu da neydi böyle?"

PALMER

■ Avucumla yanağını kavradım. Gözlerindeki acı beni öldürdü. "Özür dilerim, seni kızdırmak istememiştim."

"Bunu yapmak zorunda değilsin." Ağzı sert bir çizgiye oturdu.

"Neyi yapmak zorunda değilim?"

"Bana şişman diyen her seksi erkeği telafi etmeye çalış." Alt dudağı titredi ve onu kollarımın arasına almak istedim. Çok güçlü bir duruş sergiliyordu ama birinin onu incittiğini söyleyebilirdim. Parmaklarım, bu kadının ışığını söndüren o zavallı herifi bulup yumruklarımla ona bir ders verme isteğiyle titredi.

"Bence çok güzelsin." Parmağımı çenesinin altına koydum ve gözlerimdeki gerçeği görebilmesi için başını yukarı kaldırdım. "Dün gece o elbisenin içinde nasıl görünüyordun,"-düzensiz bir nefes verdim-"ve o bornozun altında ne giydiysen. Kahretsin kadın, seni gördüğümünden beri ellerimi kıvrımlarında gezdirdiğimi hayal ediyorum."

Mina gözlerini kaçırdı ama gözyaşlarının alt kapağını doldurduğunu görmeden önce değil. "Dur."

"Neyi durdurayım? Birbirimizi çok iyi tanımadığımızı biliyorum ama seninle dalga geçmiyorum." Eğer bir kalbim olsaydı, karşımdaki muhteşem kadın için sızlardı. Onun yerine, yanında taşıdığı acıyı görmek beni öfkeyle doldurdu. Biri onun güvenini çalmaya nasıl cüret ederdi?

"Eğer sadece biriyle yatmak istiyorsan, eminim tatil köyünde seni mutlu edecek onlarca kadın vardır-"

"Düzinelerce başka kadın istemiyorum. Ben seni istiyorum."

Ağzını açtı ama sözlerini bir öpücükle daha kestim. Üzerimde ne tür bir güce sahip olduğunu bilmesi gerekiyordu. Bu sadece görünüşüyle de ilgili değildi. Vücudundan etkilendiğim kadar, al ya da bırak tavrından da etkilenmişim. Bana kalırsa, Mina tam bir paketti. Bir erkeğin tutunması ve asla bırakmaması gereken türden bir kadın.

Dili benimkine doğru kaydı ve duvarlarının etrafımızda yıkıldığını hissettim. Kollarını boynumun arkasında birleştirdi ve beni yanındaki battaniyeye uzanmam için aşağı çekti. İkimizin de ceketleri ve kat kat giysileri olmasına rağmen kıvrımlarını hissedebiliyordum. Ellerimi çıplak tenine değdirmeye beklentisi, kalbim göğsümde gümbürdeyene kadar nabzımın yükselmesine neden oldu.

Onu sırt üstü yatırdım ve ona iyice bakabilmek için bir kolumun üzerine çıktım. İçimdeki her parça bu kadını benim olarak sahiplenmemi istiyordu. Ama bu ona haksızlık olurdu.

Mina ona her şeyi verebilecek bir adamı hak ediyordu. Ben ona Güneşi, ayı ve gökyüzündeki tüm yıldızları... Ama ona hak ettiği tek şeyi veremedim. Ona kalbimi veremezdim. Çatlamıştı Yıllar önce beni koruması gereken insanlar tarafından.

Yine de ona, onun gibi bir kadının nasıl davranılmayı hak ettiğini gösterebilirdim.

Bana baktı, şeker rengi gözleri umutla dolup taşıyordu. "Ciddisin, değil mi?"

Başımı salladım, çenemdeki tüyleri boğazındaki yumuşak tene doğru kaydurdım. Kokusu beni ihtiyaçtan çılgına çevirdi. Kendimi ona gömmek ve asla bırakmamak istiyordum.

"Ateş şimdi çok güçlü. Sanırım biraz ısınıyor olabilirim." Parmakları fermuarının çekişine dolandı ve onu aşağı indirdi. "Kızarmadan önce üzerimdeki birkaç katmanı çıkarmama yardım etme şansın var mı?"

Şımarık Mina geri dönmüştü. "Kıyafetlerini çıkarmana yardım etmeye başlarsam, durmak istemeyebilirim," diye uyardım.

Alt dudağını kemirdi, dişleriyle yakaladı ve ağzına çekti. "Ben de durmanı istemeyebilirim."

Kontrolü ele aldım, fermuarını sonuna kadar indirdim, böylece kollarını ceketinden kurtarabildi. Altında her tarafı kalpli bir sweatshirt vardı. Göğsüne kazınmış kelimeleri okudum ve bir kakhaha attım.

"Romantik okurlar asla yalnız yatmaz mı?"

"Aynen öyle." Beni kendi parkamdan kurtarmak için fermuarıma uzandı.

"Kıskanmalı mıyım?" Ceketimi çıkarıp yana atarken şaka yaptım.

"Kıskanç bir tip misin, James?" Gözleri parıldadı.

Kendimi bu kadına aşık olurken görebiliyordum. Hatta yolun yarısını çoktan aşmıştım bile. Ruhuma, Mama Mae'nin gençken beni sürüklediği tüm terapi seanslarından daha fazlasını yapmıştı.

"Kendimi hiç kıskanç bir tip olarak görmedim." Mina'yla tanışana kadar. Şimdi, başka bir erkeğin ona baktığını ya da ona dokunduğunu düşünmek bile içimi karanlık ve tehlikeli bir acıyla dolduruyordu. "Ama sanırım seninleyken öyle olmak zorundayım."

Parmakları pantolonumun bel bandında duruyordu. "Nedenmiş o?"

Çünkü sen benim için fazla iyisin. Çünkü sen bir meleksin ve herhangi bir erkek seni istememek için aklını kaçırmış olmalı. Çünkü bu fikir Bir başkasının dudaklarınıza sahip çıkması, parmaklarını saçlarınıza dolması ya da dilini teninizin herhangi bir yerinde gezdirmesi bende bir şeyleri öldürme isteği uyandırıyor.

Düşüncelerimi dile getirmediğim çünkü onu korkutup kaçırmak istemiyordum. Taytının kumaşından sıcaklığını hissederken değil. İhtiyaç onun gözlerinde parlarken değil.

"Bunu yapmak istediğine emin misin?" Hâlâ gerekirse bu işi kapatabileceğim bir noktadaydım.

Cevap olarak elini bel kemerimden geçirdi ve sikimin yükselen çıkıntısı boyunca kaydıldı.

"Son şansın, Mina. Böyle devam edersen, zihnimde sana ne yaptığımı hayal ettiğimi tam olarak öğreneceksin."

Gözleri büyüdü ve bir gülümseme ağzını ikiye böldü. "Göster bana, James."

Gömleğini karnına kadar sıyırdım ve dudaklarımı teninin kıvrımlarına bastırmak için eğildim. Yumuşak ve sıcaktı, sahip olduğum sert soğukluğun tam tersiydi. Ellerim dolaştı. Biri kaburgalarının üzerinde kayarak yukarı doğru hareket etti. Diğeri aşağı indi, dizinden başlayıp kalçasına doğru ilerledi.

Dudaklarım onunkilere dokundu ve tatlı kokusunu içime çektim. Kendimi bu kadının içinde kaybedebilirdim. Bunu istedim. Bunu her şeyden çok istiyordum. En değerli oyuncu ödülünü kazanmaktan, takımımı yenilgisiz bir sezona taşımaktan daha çok.

Kıyafetlerimizi çıkarırken ateş çtırdadı. Bir eşyayı diğerinin üzerine koyarak ateşin önünde uzanmamız için yumuşak bir palet oluşturdum.

Sonunda sütyeni ve külotu dışında her şeyini çıkarmış olan Mina önümde yayıldı. Saçları yüzünün etrafında dalgalanıyordu. Bana baktı. Gözlerinde daha önce olmayan bir kırılganlık vardı. Sonra kollarını uzattı. İçlerine girdim ve iri bedenimi onun yanına yatırdım.

MINA

E Ėimdiye kadar yazdığım seks sahnelerinin çoğu James'le yaşadıklarımın yanında sönük kalıyordu. Kocaman avuçlarının kıvrımlarını kavrayış şekli beni dış yörüngeye gönderdi. Ağzının benimkinin üzerinde çalışması beni ihtiyaçla inletti. Devasa sikinin karnıma dayanma hissi beni onun içimde derinlere oturması için isteklendirdi.

Arkama uzandı ve bir eliyle sütyenimi çözdü, bana muhtemelen çok fazla pratik yapmış bir adam olduğunu hatırlattı. Hızlı bir kıskançlık duygusu göğsümü sardı. Sonra ağzı meme ucumu buldu ve düşünceler aklımdan uçup gitti.

Ona doğru eğildim ve göğsümün tamamını ağzına sokmaya çalıştım. Meme ucumla oynarken, eli göbeğimde geziniyordu. Tırnaklarımı omzuna geçirdim. Onun dokunuşunu hissetme beklentisi beni vahşı ve evcilleşmemiş hissettirdi. Bir şeyi hiç bu kadar çaresizce istememiştim.

Bir şey değil... biri.

Parmağı nemli buklelerimin arasından kaydı. Onun için çok ıslanmıştım, çok istekliydim.

Klitorisimin etrafında daireler çizdi, her geçişinde dokunuşunu hissetmek için can attığım tek noktaya odaklandı. Boxer külotunun içine uzandım ve elimi boyunun etrafına sardım. Nefes nefese kalan, ihtiyaçtan çıldıran tek kişinin ben olmam hiç adil değildi.

Keskin bir nefes çekti. "Dikkatli ol, Mina."

Onun da en az benim kadar tahrik olduğunu bilmek arzumu artırıyordu. "Neye dikkat edeceksin?"

Dudakları lezzetli bir sırıtışla kıvrıldı. "Ateşle oynuyorsun, bebeğim."

"Sıcakla başa çıkabilirim." Çabalarımın diğer elimi de ekledim ve avuçlarımı yavaşça sikinin üzerinde kaydırdım.

"Göreceğiz." Eğildi ve çenesi amımla aynı hizaya gelene kadar aşağı indi. Sonra bir parmağını dar bel bandımın altından geçirdi. külotunu çekip çıkardı.

Nefesim kesildi. "Az önce iç çamaşırlarımı mahvettin."

Üzerimde geziniyordu, ağzı benden birkaç santim uzaktaydı. O kadar yakındı ki kahkaha atarken nefesinin sıcaklığını hissedebiliyordum. "Mahvedeceğim tek şey bu değil. Seni başka herhangi bir erkek için mahvetmek üzereyim, güzelim."

Ben daha itiraz edemeden dilini klitorisime değdirdi. Avuçlarımı yere vurduğum ve kalçalarımın çenesine doğru kalkmasını engellemeye çalıştım. Dev avuçlarını kıkırımın altından geçirdi ve kendisine daha iyi erişim sağlamak için kalçalarımı kaldırdı.

Dizlerim büküldüğü için bacaklarımdan birini her iki omzunun üzerine koydu. Bütün bu süre boyunca dilinin klitorisimle temasını hiç kesmedi. Ağızının içine çekti, diliyle beni tahrik etti ve daha önce hiç bilmediğim bir yüksekliğe fırlattı.

Dudağımla ısırıldım, tırnaklarımı avuç içlerime bastırdım ve onun adını haykırmamak için gözlerimi sıkıca kapattım. Bu, derin bir iniltinin içimi parçalamasına engel olmadı. Ayak parmaklarımdan başlayarak, salıverilmem dev bir dalga gibi üzerime yuvarlandı, beni parçalara ayırdı ve sonra tekrar bir araya getirdi. Orgazmdan inerken titrek nefesler aldım. İçimden bir ses hayatın bir daha asla eskisi gibi olmayacağını söylüyordu.

Ondan sonra nasıl olabilir?

Ondan sonra mı?

Palmer

TADI, en sevdiğim şeylerin hepsinin bir araya gelmesi gibiydi. Ona dokunmaktan, onu tatmaktan, onu içime çekmekten kendimi alamıyordum. Kalçaları hareketsiz kaldığında ve serbest bırakılmasının son darbeleri dilime karşı seğirdiğinde bile.

"Buraya gel." Bana doğru uzandı, ellerini kollarımın altından geçirip beni kendine doğru çekmeye çalıştı.

"İyi misin?" Yanına yerleşirken battaniyeyi üzerine çektim.

Yana doğru yuvarlandı ve muhteşem göğüslerini göğsüme çarptı. Ona bakmaktan asla bıkmayacaktım. Serbest kalışının yüzünü kızartması, hayatımın geri kalanını başımı bacaklarının arasına gömerek geçirmek istememe neden oldu.

"Bu..." Kaşları çatıldı.

"Tatmin edici, anladığım kadarıyla?" Göbek deliğinin etrafında bir daire çizdim, az önce yaşadıklarının tatmin edici olmanın çok ötesine geçtiğinden emindim.

"Onun gibi bir şey." Mina'nın avucu yanağımı okşadı. "Sen farklısın."

"Ne demek istiyorsun, bebeğim?"

"Beni güzel bulduğunu söylediğinde bunu kastettiğini hissediyorum,"- elini karnının yuvarlaklığında gezdirdi-"fazladan kıvrımlarla bile."

"Bana inanmadın mı?"

Bakışları tavana kaydı ve derin bir nefes alarak göğsü kabardı. "İstedliğini elde etmek için doğru şeyi söyleyen ilk erkek sen değilsin diyelim."

Burnumu saçlarının arasına soktum. Kahretsin, kokusuna bayılıyordum. Şekerli kurabiye ve vanilya gibi. Tekrar yiyebilecek kadar güzel. "Bana elini ver."

Parmaklarını benimkilerle birleştirdi.

Ellerimizi sikimin zonkladığı yere kadar indirdim. "Şu anda seni ne kadar çok istediğimi biliyor musun?"

"Oldukça iyi bir fikir ediniyorum."

Ellerini aletimin üzerinde bıraktım ve kendimi onun üzerinde duracak şekilde yukarı kaldırdım. Dizimle bacaklarını ayırarak aralarına yerleştim.

"Evet, bence çok güzelsin Mina. Ama sende çok daha fazlası var."

"Benimle seviş, James."

"İstiyorum bebeğim. Yine de biraz hazırlıksızım. Şu anda ihtiyacım olan tek şey dışında dünyadaki her şey sırt çantamda."

"Doğum kontrol hapı kullanıyorum ve uzun zamandır kimseyle birlikte olmadım." "Siktir, Mina. Beni öldürüyorsun." Onun içine dalmak, onu sahiplenmek istiyordum.

ve ona nasıl davranılmayı hak ettiğini gösterecektim. "Hatırlayamayacağım kadar uzun zamandır kimseyle birlikte olmadım."

Bacaklarını belime doladı ve ayak bileklerini birbirine kenetledi. Kalçaları yukarı doğru eğildi. Sikimin ucu göbeğinin sıcaklığına değdi. İstesem bir anda içine girebilirdim.

"Yap şunu," diye ısrar etti.

Dirençle karşılaştığımda durarak ona hafifçe sokuldum. Ben iri bir adamdım.

Büyük

eller...

Büyük

ayaklar...

Büyük kafa...

Büyük penis.

Onu incitmek istemiyordum ama kendimi ne kadar tutabileceğimden de emin değildim.

İçimde doyurulması gereken bir şeyi serbest bırakmıştı.

"Her şeyini hissetmek istiyorum." Beni bir santim daha içine alarak yukarı doğru itti. "Dayan, bebeğim." Kalçalarını daha da yukarı kaldırmak için bir elimi kışının altına koydum.

ona doğru sürmeden önce.

Nefes nefese kaldı ama tutundu, topukları muhtemelen sırtımda izler bırakıyordu. "Evet. Daha fazla. Bana daha fazlasını ver."

İçine her daldığımda, serbest kalışım artıyordu. Tekrar tekrar, kendimi tutamayana kadar onun tatlı sıcaklığının derinliklerine gömdüm. Sert bir şekilde boşaldım, o tekrar doruğa ulaşırken kendimi boşalttım.

Sonra ateşin önünde uzandık, yanağı göğsümdeydi, elim tembelce kolunda aşağı yukarı geziniyordu. Fırtına dindi ve kar yağışı durdu. Yarın pansiyona geri dönmemiz gerekecekti. Yine de Mina'yla geçireceğim zamandan vazgeçmeye hazır değildim. Şimdi onu bulmuştum, şimdi onun kollarında cennetin küçük bir görüntüsüne sahiptim, gitmesine izin vermek istemiyordum.

"Ne düşünüyorsun?" Çenesini ellerinin üzerine koydu ve uzun, siyah kirpiklerinin arasından bana baktı.

"Düşünüyordum da, yarın pansiyona dönmeye hazır değilim."

Avucu enseme gezindi ve yanağımı avucuna yasladım. "Sence kalışımızın geri kalanını burada geçirebilir miyiz? Oda servisi yaparlarsa sevinirim."

"Tüm istediğin bu mu? Acıktıysan bir granola barım var."

Gözleri parlıyordu. "Bunu bana neden birkaç saat önce söylemediniz?"

"Birkaç saat önce meşguldük." "Birkaç saat önce meşguldük."

çantamın kayışını tutup daha yakına çekti. "Al bakalım."

Ona uzattığım protein barını aldı. "Hiç izci olmadığına emin misin?"

"Söz veriyorum."

"Gerçeğe döndüğünde senin için sırada ne var? San Francisco'ya geri dönecek misin?"

İşte oradaydı... Geçen hafta boyunca kendime sorduğum soru. "Emin değilim. Muhtemelen birkaç haftalığına Teksas'a gidip annemle biraz vakit geçireceğim."

"Teksas'ın neresinde? Tulsa'nın hemen dışında yaşıyorum. Benim bölgemde olacaksın."

"Broken Bend. Hill Country bölgesinde. Belki siz o tarafa doğru gidiyorsanız ve ben de o tarafa doğru gidiyorsam..."

"O tarafa birlikte gidebilir miyiz?" Mina bir parça protein barını dudaklarıma doğru uzattı.

"Sen al. Aç değilim." Gerçek şu ki, muhtemelen bir kutu protein barı yiyebilirdim ve yine de açlığımı bastıramazdım, ama şimdi düşünmem gereken başka biri vardı... Mina.

MINA

"T Bana Teksas'taki aileden bahset." Kolunun altına sokuldum, vücudum battaniyenin altında onunkine yaslandı.

"Anlatacak pek bir şey yok. Ben on yaşındayken babam bizi terk etti. Annem üç çocuğa tek başına bakamazdı. En büyükleri bendim, bu yüzden beni ilçeye gönderdi."

Nefes nefese kaldım. "Çok özür dilerim."

"Olan oldu. Birkaç başarısız yerleştirmeden sonra kendimi Mama Mae'de buldum. Orada uzun süre kalmayı beklemiyordum ama aylar yıllara dönüştü ve sonunda sistemden çıktım."

Göğsünü sıkıca kavradım. "Ne diyeceğimi bilemiyorum."

"Bir şey söylemene gerek yok." Bir elini saçlarımın üzerinde gezdirdi.

"Öz annenle hâlâ görüşüyor musun?"

"Onunla bir süredir konuşmuyordum ama şampiyonada oynayacağımı duyunca on beş dakikalık şöhretini talep etmeye karar verdi. Geçen hafta sonu maçı kazandıktan sonra bir şeylerin değişeceğini düşünmüştüm. Sonunda..." Sesi kesildi ve altımda kaydı. Önemli bir şey söyleyecekmiş gibi görünüyordu ama sonra bir iç çekti. "Bilmiyorum."

"Ne söyleyecektin?"

Yere baktı, bakışları benimkilere kilitlendi. "Sonunda aileme hiçbir işe yaramayacak bir ezik olmadığımı kanıtlayabileceğimi düşünmüştüm."

Mikrofon düştü. Bu, erkek nüfusunun yüzde doksan dokuzunun muhtemelen imrendiği bir adamdı. Doksan dokuz nokta dokuz yap. O liderlik etmişti

takımını ulaşabileceği en büyük zafere taşıdı. Ve hâlâ kendini ezik mi hissediyordu? Onun bu yorumu, biz normal insanların kendimizi yeterli hissetme ihtimalimizin tabutuna çivi çakmıştı.

"Şaka yapıyorsun, değil mi?" diye sordum. "Unut gitsin."

Belli ki bu onu rahatsız etmişti. Böyle bir yara iltihaplanmaya bırakıldığında neler olduğunu ilk elden biliyordum. Çok fazla zorlamak istemedim ama buna inanmaya devam etmesine de izin vermek istemedim. Avucumu göğsünün üzerinde gezdirdim. "Ailen neden senin hakkında böyle düşünsün ki?"

Ateşe bir kütük daha eklemek için ayağa kalktı. "Karmaşık bir durum."

"Karmaşıklık severim. Hadi ama, arada bir ciddi olabilirim."

James başını salladı. "Karmaşık şeyleri sevdiğini söylüyorsun ama neden futbolculardan bu kadar nefret ediyorsun?"

"Sen bana üzücü hikayeni anlat, ben de sana benimkini anlatayım," diye teklif ettim. "Ve bu odadan hiçbir şey çıkmayacak mı?"

"Söz veriyorum."

Sanki büyük bir jüri duruşması için kürsüye çıkmaya hazırlanıyormuş gibi nefesini yavaşça verdi. Sonra bana Teksas'ta büyüdüğünü anlattı.

Babasının annesini bakamayacağı üç çocukla ve eski püskü bir steysin vagonda yaşamalarına yetecek kadar faturayla nasıl terk ettiğini. Annesinin nasıl tekrar ayakları üzerinde durmaya çalıştığını anlatırken kalbim sıkıştı. Sonra annesinin sonunda onu ve küçük kardeşlerini kabul edecek bir sığınma evi bulduğunu ve annesinin ailelerini bir arada tutmaya çalışmak yerine onu nasıl koruyucu sisteme gönderdiğini anlattığında ikiye bölündü.

Gözlerimi sildim ve elini uzattım. Onun teselliye ihtiyacı olmayabilirdi ama benim vardı. Annesi onu yabancılara teslim ettiğinde on yaşındaki halinin neler hissettiğini hayal bile edemiyordum.

"Neyse ki kendimi Mama Mae'nin yanında buldum. Orası koruyucu aileden ziyade çocuklar için bir grup evi gibiydi. Çok sıkı çalışıyor ama aynı zamanda tanıdığım en sevgi dolu insan. Geriye dönüp baktığımda, muhtemelen başıma gelebilecek en iyi şeydi.

"Mama Mae'de o kadar çok erkek yaşadı ki, hepsi kardeş gibi. Birbirimizi kollarız, anlıyor musun?" Anılarından sıyrıldı ve elimi sıktı. "Eğer amacıma ulaşırsam annemin sonunda nelerden vazgeçtiğini anlayabileceğini düşündüm. Kulağa aptalca mı geliyor?"

Onun geçmişi yeniden anlatmasını dinlerken boğazımda oluşan yumruyu yutkunarak geçiştirdim. "Hayır, hiç de değil. Maçtan sonra onunla konuştun mu?"

"Evet. Kanallardan biri beni gafil avladı. Röportaj. Orada olacağını bilmiyordum ve onu on beş yılı aşkın süredir görmemiştim. Ben top oynayarak milyonlar kazanırken o ve kardeşlerimin Teksas'ta nasıl tek göz bir evde yaşadıklarını anlatıp durdu."

"Çok özür dilerim." Bir kolumu geniş omuzlarına doladım ve onu kendime çekmeye çalıştım. "Bu berbat bir şey."

"Sana bunu söylediğime
inanamıyorum." Ben de onun
söylediğine inanamıyordum.

"Ben sana acıklı hikâyemi anlattım, şimdi sen de bana kendi hikâyeni anlat." Battaniyeyi yukarı çekti ve omuzlarıma yeniden yerleştirdi.

"Futbolculardan neden nefret ettiğimi sordunuz," dedim. "Lisedeyken bir çocuk vardı. Futbol takımının oyun kurucusu, okulun en popüler çocuğu. O tipleri bilirsin, değil mi?"

Ağzının bir tarafı yukarı kalktı.

Gözlerimi devirdim. "Lisedeki o çocuk sendin, değil mi?" "Beşinci kez yalvarıyorum." Dudakları alnımın ortasında gezindi.

"Devam et."

"Son sınıfta bir çocuk beni mezuniyet balosuna davet etti. Bunun bir şaka olduğunu düşündüm. Öyle olmalıydı, değil mi?" Gözyaşlarım göz kapaklarımdan arkasına süzüldü ama onları tuttum. "Tabii ki hayır dedim ama peşimi bırakmadı. Okuldan sonra benimle eve kadar yürüdü. Dolabıma notlar bıraktı. Sonunda beni ciddi olduğuna ikna etti, ben de evet dedim."

James başına gelecekleri sezmiş olmalıydı. Kolu etrafına sıkıca sarıldı Ben.

"Dans gecesi en iyi arkadaşım bir grup arkadaşının Takım arkadaşları beni dansa kaldırması için ona meydan okumuştı. Yüz dolar kazandı ve ben bir futbolcuya güvenmemem gerektiğini öğrendim,"-görüşümü bulanıklaştıran gözyaşlarımın arasından ona baktım-"özellikle de bir oyun kurucuya."

"Ah, bebeğim, o bir aptaldı." James yüzüme öpücük üstüne öpücük kondurdu. "Adı neydi onun? Onu bulup özür diletteceğim."

Bu anıyı hatırlayınca göğsümde hissettim acıya rağmen güldüm. "Zahmet etme. Karma onun icabına baktı. Son duyduğuma göre ot içerken yakalanmış ve üniversite takımındaki yerini ve tam bursunu kaybetmiş. Belli ki bu yıllar önceydi."

"Dünyanın dengeyi korumanın bir yolu var, değil mi? Belki de sen ve ben birbirimize bu şekilde ulaştık. İkimiz de boktan şeyler yaşadık."

Gençken başımıza gelen şeyler ve şimdi iyi şeylerin zamanı geldi."

"Mmm. Bu fikri sevdim. Ne tür iyi şeyler?" Alay ettim.

"Sana anlatmamı ister misin yoksa devam edip sana göstereyim mi?"

Ateşin loş ışığında bile gözlerinin karardığını görebiliyordum.

Ellerimi vücudundan aşağı kaydurdum ve sikiinin çıkıntısına ulaştığımda durdum. "Sanırım bir gece için yeterince konuştuk."

Ağzımı kendi ağzıyla kapattığına göre kabul etmiş olmalı. Adam doyumsuzdu. Daha önce hiç bu kadar özenli, kendi özgürlüğünün peşinden koşmadan önce benim ihtiyalarımla ilgilenen biriyle birlikte olmamıştım. Gecenin en derin, en karanlık yerinde bir yerlerde beni her zaman rahatsız eden korku ve endişeleri bıraktım ve kalbimi tekrar açtım.

şafağın ilk ışıkları gökyüzünde belirdeğinde, ikimizin arasında olup bitenlerin gerçek olduğuna karar vermiştim.

"Medeniyete geri dönmeye hazır mısınız?" Sesinde sabahın erken saatlerinin uykusu vardı.

İkimiz de gözümüze uyku girmemişti ama ben kendimi uykunun abartıldığına ikna etmiştim. Arka arkaya birkaç ayak parmağı kıvıran orgazm, birkaç saatlik uykuyu gölgede bırakıyordu. James'in buna katılmayacağından şpheliydim.

"Gitmek zorunda mıyız?" Başımı kolunun kıvrımına gömdüm. Kızlarla temas kuracağım için ne kadar heyecanlı olsam da bir şeylerin değişmesini istemiyordum. Kulübenin büyüsünden bir kez ayrıldığımızda, gerçek dünyanın dayatacağından korkuyordum.

"Evet." Bakışlarımla buluşacak kadar geri çekildi. "Ama bilmeni isterim ki sana karşı olan hislerim geri döndüğümüzde değişmeyecek. Dün gece aramızda olanlar... bu bir şeyin başlangıcı."

"Emin misin?"

"Yüzde bin eminim. şimdi gel, bakalım bileğinin üzerinde kayabilecek misin yoksa seni yol boyunca sırtımda taşımak zorunda mı kalacağım?"

PALMER

Eeni kar dışında, dün gece büyük bir fırtına yaşadığımızı dair başka hiçbir işaret yoktu. Mina kayak yaparak tatil köyüne tek başına gitti. İlk başta hayal kırıklığına uğradım çünkü onun bana yakın olması için her bahaneyi kabul ederdim. Sonra o ilerledi ve ben de dönüş yolu boyunca onun kışına bakmanın avantajını yaşadım.

"Biraz kestirmek için bana katılmak istemediğine emin misin?" Onu otel odasının kapısına kadar götürdüm ve birçok cebinden birinden anahtarını çıkarmasını bekledim.

"Arkadaşlarımı kontrol etmem ve endişelenmediklerinden emin olmam gerekiyor.

Daha sonra buluşabilir miyiz?" Uykusuz olmasına rağmen çok güzel görünüyordu. "Elbette. Jakuzilerden birini denemeyi düşünüyordum. Sonra

Geceyi o kabinin zemininde geçirirken, hava jetlerinin sırtımda çalışması muhtemelen oldukça iyi hissettirecektir."

"Oooh, kulağa hoş geliyor. Ne zaman düşünüyorsun?"

"Dört mü? Jakuzide happy hour yapabiliriz, sonra da başka bir planın yoksa oda servisi sipariş edebiliriz?"

"Benden bıkmayacağına emin misin?" Sesinde alaycı bir ton vardı ama gözlerinde endişeli bir ifade vardı.

"Asla." Onu göğsüme çektim. Sonra başını ellerimin arasına aldım ve bakışlarıyla buluşmak için geriye yatırdım. "Aradığım kişi sensin, Mina."

"O mu?" Titrek bir nefes aldı.

"Aradığım ve asla bulamayacağımı düşündüğüm kişi." Ağzımı onunkinin üzerinde gezdirirken onu kendime doğru çektim. Birbirimizi daha az tanıyorduk.

Kırk sekiz saatten fazla oldu ama sanki onu tüm hayatım boyunca tanıyormuşum gibi geldi.

Koridorda durup Mina'yı sonsuza kadar öpebilirdim ama onun arkadaşlarını bulması gerekiyordu. Onun için ne kadar önemli olduklarını zaten anlayabiliyordum ve kadınıyla ekibinin arasına girmeye çalışan türden bir adam olmayacaktım.

"Birkaç saat sonra görüşürüz."

Başını salladı.

Cebimden kendi anahtarımı çıkarmadan önce odanın kapısında kaybolana kadar bekledim. Ayakta duracak halim olmamasına ve biraz uykuya ihtiyacım olmasına rağmen yapmam gereken birkaç şey vardı.

İlk olarak, menajerimle görüştüm. Öz annem o numarayı yaptığından beri bana ulaşmaya çalışıyordu ama ben ondan kaçıyordum. Mina ile konuşmak bana neyin önemli olduğunu hatırlattı.

Öz annemin beni içine gömmeye çalıştığı suçluluk duygusundan kurtulmam gerekiyordu. Yıllar boyunca ona bir ev satın alabileceği ve hayatında bir gün bile çalışmayacağı kadar para vermiştim. Artık onun manipölasyonlarına bir son vermenin zamanı gelmişti. Eğer basına itibarımı lekelemek istiyorsa, çocukluğumla ilgili her şeyi itiraf etmeye hazırdım.

Onu ifşa etmekle tehdit etmek, durmasını sağlayacak tek şey olabilirdi. Bunu yapmakta tereddüt ettim çünkü kardeşlerimi incitmek istemiyordum. Ama Mina'yla konuşmak düşüncelerimi yeniden önceliklendirmeme yardımcı oldu. Artık kendi kararlarını verebilecek yaşıydılar. Benimle hiçbir şey yapmak istemediklerine karar verirlerse, Mama Mae sayesinde hala düzinelerce koruyucu kardeşim vardı.

Göğsümü bir hafiflik doldurdu. Bu o kadar yabancı bir histi ki, elimi kalbimin üzerine koydum.

Umut... İşte o his buydu.

Buna benzer bir şey hissetmeyeli o kadar uzun zaman olmuştu ki, dört gözle beklediğim bir şeyin olmasının nasıl bir şey olduğunu unutmuş olmalıyım.

Artık Mina ile bir geleceğim vardı.

MINA

■ kimsenin gittiğimi fark etmemiş olması beni rahatlattı ve biraz da şaşırttı. Paige'e yazacağımı söylediğim için bana hizmet etti ve akşam yemeğine gelmeyeceğimi söylemiştim. Sanırım bir çeşit alana girdim. Uzun boylu, siyah saçlı, harika elleri ve çok yetenekli bir dili olan bir oyun kurucuyu içeren türden.

Biraz uyuduktan sonra kızlara her şeyi anlatacağıma söz verdikten sonra yatağa girdim ve yorganı çeneme kadar çektim. James'in uzattığı davet beni kapısını çalmaya ve kestirme teklifini kabul etmeye teşvik etti. Ama düşünmek için biraz boşluk istiyordum.

Onunlayken başka bir şey düşünmek imkansızdı. Kendimi anın sıcaklığına kaptırmadığımdan emin olmak için biraz mesafe istedim. İçten içe birlikte olmamız gerektiğini biliyordum. Bana ilk dokunduğunda bunu hissetmiştim.

Şimdi, kollarında bir gece geçirdikten sonra, içime gömüldüğünde, onun sonsuza dek mutlu olacağım kişi olduğu hissinden kurtulamıyordum. Bir romantik yazar, çiftlerimin ilk görüşte aşık olmalarına izin verdim. Bunun gerçek hayatta olabileceğine inanmak neden bu kadar zordu? Özellikle de benim için?

Bunu düşünürken uyuyakalmış olmalıyım. Uyandığımda güneş pencereden öyle bir açıyla süzülüyordu ki öğleden sonra olması gerektiğini anladım. James'i tekrar görmeyi düşündüğümde içimi bir ürperti kapladı. Bu hafta ateşli bir erkekle vakit geçirmeyi planlamamıştım, bu yüzden yanıma aldığım tek mayo yüksek belli altları ve firfırlı üst kısmı olan retro bikinimdi.

Kendimi eski bir pin-up gibi hissettiriyordu ve umarım hoşuna giderdi. Dizüstü bilgisayarımın başında birkaç saat geçirmem gerektiğini bildiğimden, bu duyguyu omuz silkerek geçiştirdim. Son zamanlarda yazma işime yüzde iki yüzümü veriyordum. Kendime biraz zaman ayırmaktan zarar gelmezdi. Özellikle de James'in daha sonra benim için ne hazırladığına dair oldukça iyi bir fikrim varken.

Binanın batı tarafındaki jakuziyi seçmişti. Ben yaklaşırken ayağa kalktı. Su göğüs kaslarından aşağıya ve karın kaslarının çıkıntılarına doğru akıyordu.

"Hey, güzelim." Jakuzinin kenarına eğildi ve ağzıma bir öpücük kondurdu.

Etrafta başka insanlar da vardı ama bu onu rahatsız etmiyor gibiydi. Bağlantımızı gizli tutmak isteyebileceğini düşündüm ama bana uzandı.

"İçeri gel, su harika hissettiriyor."

Etrafa bakındım. Etrafta çok fazla insan yoktu ama yine de kendimi bilinçli hissediyordum.

"Altında ne var güzelim? Bir bakayım." Gözlerindeki bakışa odaklandım ve bornozun kaymasına izin verdim.

Gözleri zümrütten koyu yeşile döndü. Bir elini uzattı ve fokurdayan suya girmeme yardım etti.

"Haklısın, gerçekten iyi hissettiriyor." Küvetin fiskeyelerine karşı gevşerken gerginliğimin kaybolmasına izin verdim.

James kolunu omuzlarıma doladı. "Bize birkaç kokteyl aldım. Sevgililer Günü eğlencesini kaçırdığımız için birkaç Kiss Me Martinis'in iyi geleceğini düşündüm."

Jakuzinin kenarında duran plastik bardaklardan birine uzandım. "Spa alanında cam yok sanırım?"

"Olmaz. Ama daha sonra odama geldiğinde sana martini bardağında bir tane getirebilirim." Fincanını benimkine dokundurdu. "Neye kadeh kaldıralım?"

Olasılıklar kafamda dans ederken ona cevap vermekte acele etmedim. "Yeni girişimlere ne dersin?"

"Bir ilişki yeni bir çaba olarak kabul edilebilir mi?" Başını eğdi ve burnunu benimkine dokundurdu.

"Sanırım öyle."

"Sana sormam gereken çok önemli bir soru var, Mina." Suyun altında parmaklarını benimkilerle birleştirdi ve beni kucağına çekti.

"Bana her şeyi sorabilirsin." Dün gece paylaştığımız büyüünün tek seferlik bir şey olmasından, kollarıma düşmesinin tek nedeninin dünyanın geri kalanından soyutlanmak olmasından korkuyordum. Şimdi, pansiyondaki diğer konuklar izlerken, bana biriymişim gibi davranıyordu. Özel. Geçmişteki takıntılarımı bırakmanın ve aramızdaki duyguya güvenmenin zamanı gelmişti.

"Sevgilim olur musun?" Sorarken gülümsedi, sanki nasıl cevap vereceğimi zaten biliyormuş gibiydi.

"Elbette senin sevgilin olacağım." Ona doğru eğildim ve ağzımı onun kine bastırdım. Aletin kırımın altında sertleştğini hissedebiliyordum. Öpüşmeyi keserek ağzına karşı mırıldandım. "Muhtemelen işleri G- dereceli tutmalıyız, sence de öyle değil mi?"

"Tamam." İnledi ve beni kucağından indirdi.

Ayağa kalktım ve jakuzide başka bir yere kaymak üzereydim ki iki kadın kenara yaklaştı.

"Hey, sen Palmer Mitchell'sın, değil mi?" Kadınlardan biri sordu. "Geçen hafta sonu seni televizyonda izledim."

James bana baktı ve gözlerindeki ışığın söndüğünü görebiliyordum. "Hayır, ama tıpkı ona benzediğimi söylediler."

Diğer kadın telefonunu kaldırdı ve bir fotoğraf çekti. "Kocam sizi burada gördüğümüze inanmayacak."

Su çeneme ulaşana kadar sıcak küvete geri kaydım.

Yanıma doğru kaydı. "Bunun için özür dilerim. Kimsenin beni tanımayacağını umuyordum. Buradan çıkmak ister misin?"

"Evet." James dışarı çıkıp havlularımızı alırken ben bekledim. İki kadın gitmemişti ama en azından spa alanının diğer tarafına geçmişlerdi. Havlumu bana uzattığında sıcak küvetten çıktım ve havluyu omuzlarıma sardım.

"Hadi, Mina." Elimi tuttu ve beni asansöre doğru çekti. "Bu sık sık olur mu?" Asansör kapıları arkamdan kapanırken sordum Biz.

"Ne? İnsanlar beni tanıyor mu?" James bizim için düğmeye bastı Zemin.

"Evet." Kitaplarımı takma isimle yazdım ve bunun sağladığı anonimlik duygusundan keyif aldım. Yazılarında gerçek isimlerini kullanan diğer yazarların evlerine gelen aşırı hevesli hayranlarıyla ya da

Daha da kötüsü. İnsanların toplum içinde sürekli bana yaklaşmasından endişe duymayı hayal bile edemezdim.

Omuz silkti. "Bölgeyle birlikte geliyor. Bazıları şöhreti seviyor. Ben sadece futbol oynamak istiyorum."

Eğer onun için zaten deli olmasaydım, cevabı anlaşılmayı mühürleyecekti. "Sanırım bir şeyde iyi olduğunuzda böyle oluyor. Fark edilmeden geçemez."

"İnsanlar seni hiç tanıyor mu?" Elime uzandı.

"Hayır. Kitaplarımda gerçek adımları kullanmıyorum. Tüm övgüyü takma adım alıyor."

"Akıllı kız." Başımın üstünü öptü.

Kapılar açıldığında elinde kocaman bir kamera olan bir adam belirdi. "Bay Mitchell, bu tarafa bakabilir misiniz?"

"Kahretsin." James kapıları kapatmak için düğmeye bastığında gözlerimin önünde bir flaş patladı. "Biri benim kulübede olduğumu sızdırmış olmalı. Bir sonraki katta inebilir ve merdivenlerden yukarı yürüyebiliriz."

Telefonum çaldı ve çantamdan çıkardım. Cassia bana bir mesaj göndermiş ve en kısa zamanda onu aramamı söylemişti. Yüzümdeki kan çekildi ve yanaklarım uyuştı.

"İyi misin, bebeğim?" James'in kaşları birbirine çatıldı.

"Evet, hemen Cassia'yı aramam gerekiyor." Arkadaşlarımdan birinin başına bir şey gelmiş olmasından korkarak telefonumu kulağıma götürdüm.

Daha çalmadan cevap verdi. "Mina, neredesin?"

"Asansörde." Sesindeki ton hoşuma gitmemişti. Boğuştuğu ateşli kovboyla mahsur kalmış olması gerekiyordu. Bir şeyler olmuştu. "Sorun ne?"

"Fotoğraflar var. Sakın korkma. Çılgın bir kovboyla çiftlikteyim ve az önce internette gördüm."

"Neyin fotoğrafları?" James'i asansörden çıkıp merdiven boşluğuna varana kadar üçüncü kat koridorunda takip ettim.

"Sen, tatlım. Onları kendin görmeden önce sana söylemek istedim."

Kalp atışlarım hızlandı. "Ne tür resimler?"

"Sen ve Palmer jakuzide."

"Ne? Nasıl? Oradan daha yeni ayrıldık." Ayaklarımı hareket etmeye zorlarken sakın kalmaya çalıştım. Bir ayağım diğerinin önünde.

"Sana linki mesaj attım."

"Teşekkür ederim."

"Dünkü fırtına yüzünden hala dışarı çıkamıyorum, ama bana ihtiyacın olursa tüm yolu yürüyerek geri dönerim, tamam mı?"

"Tamam. Teşekkürler, Cassia. Seni sonra ararım.

Kendine iyi bak." "Konuşmak istersen odamda olacağım, tamam mı?"

"Tamam." Aramayı sonlandırdım ve merdiven boşluğunda duvara yaslandım. "Bekle James. Bir şeyi kontrol etmem gerek."

"Gitmiş mi diye bakacağım." Ben Cassia'nın bana gönderdiği bağlantıya tıklarken o kapı aralığından başını uzattı.

Web sitesi yüklendi ve bir dizi resim ekranı doldurdu. James jakuzide cehennem gibi sıcak görünüyordu. O kadar da kötü değildi. Demek istediğim, bilmiyordum

Aşık olduğum adamın ünlü olması hakkında ne hissettiğimi bilmiyordum ama bununla nasıl başa çıkacağımı bulacaktım. Sonra bir resmim ortaya çıktı.

Jakuziye giriyorum. Ben

tankini giyiyorum.

Midem sıkıştı.

"Ne oldu, Mina?" James benden telefona baktı. "Bu da ne böyle?"

Beni asıl etkileyen yorumlar oldu. Resimler yayınlanalı sadece birkaç dakika olmuştu ama düzinelerce insan yorum bırakmıştı. Çoğu Palmer Mitchell gibi seksi bir adamın Tahoe'daki bir tatil köyünde bir balinayla ne işi olduğunu merak ediyordu.

Göz kapaklarım yaşlarla doldu ve kapıyı sarsarak açtım. Yalnız kalmaya ihtiyacım vardı. Onun önünde dağılmadan önce kendi odamın mahremiyetine ihtiyacım vardı.

James peşimden koştu. "Siktir et onları. Sen ve ben hakkında hiçbir şey bilmiyorlar."

Anahtarımı karıştırdım ama bir şekilde kapımın kilidini açmayı başardım. "Şu anda yalnız kalmaya ihtiyacım var."

Elini omzuma koydu. "Hey, birkaç pisliğin aramızda olanları mahvetmesine izin verme."

Gözlerinin içine bakarken kollarımı boynuna dolamak ve yüzümü göğsüne gömmek istiyordum.

Sonra koridorun sonundan bir ses geldi. "Bay Mitchell, size birkaç soru sorabilir miyim?"

"Mina, beni içeri al. Hadi, bunu konuşalım."

"Konuşamam. Eğer onunla konuşmak istemiyorsan, gitmelisin."

James omzunun üzerinden baktı, sonra tekrar bana döndü. "Daha sonra konuşmak için uğrayabilir miyim?"

Basından olabilecek birinin önünde kendimi kaybetmek istemedim, bu yüzden başımı salladım. "Tamam."

Alnıma bir öpücük kondurdu ve ben kapıyı arkamdan kapatana kadar bekledi. Ağır ayak sesleri koridordan aşağıya, merdivenlere doğru yöneldi. Kapının arkasına yaslandım ve kollarımı göbeğime doladım. Biri kapımı çaldı. Muhtemelen elinde kamera olan adamdı. Sessiz hıçkırıklar bedenimi sararken kapıdan uzaklaştım. Tek yapmak istediğim ortadan kaybolmaktı.

PALMER

S O gitmişti. Beni takip eden adamı atlatmayı başarmıştım ve otel personelinin beni farklı bir katta yeni bir odaya yerleştirmesini sağlamıştım.

Mina olmasaydı, tamamen farklı bir otele taşınırdım ama ona yakın kalmak istedim.

Artık bunların hiçbir önemi yoktu.

Personelden birinin neredeyse bir saat önce kapımın altından attığı notu elime aldım. Zaten en az bir düzine kez okumuştum ama bakışlarım yine kelimelerin üzerinde gezindi.

Sevgili James,

Kalamam. Birlikte harika bir şeyler yapma şansımız olabileceğine inanarak kendimi kandırıyordum ama artık bunun mümkün olmadığını biliyorum. Geçmişte yaşadığım acıların ötesine geçtiğimi sanıyordum ama belli ki daha kat etmem gereken çok yol var. Bu senin hatan değil, benim sorunum. Asla unutamayacağım bir akşam için teşekkür ederim.

*En
iyi
dilekl
eriml
e,
Mina*

NEREYE GIDECEKTİ Kİ? Resepsiyonla grtm ama onun için bir araba servisi ayarlamadıklarını sylediler. O zamana kadar hiç uu yoktu.

Sabah. Henz telefon numaralarımızı bile değitirmemitik, aramalarım cevap vereceğini dndğmden değil. Onu bulmam gerekiyordu.

Arkadalarını aramak için restoran ve bar alanını bile aratırdım. Sanki hepsi ortadan kaybolmutu. Onu neyin uzaklatırdığını biliyordum, o lanet fotoğraflara yapılan yorumlar. Halkın fikirlerini sylemeye hakkı vardı. Nasıl oynadığımı ya da nasıl oynadığımı eletirmeleri umurumda değildi. saımı takmayı seçtim. Ama hayatımın geri kalanını birlikte geçirmek istediğim kadına laf atmaya baladıklarında...

Ellerimi saçlarımın arasından geçirdim. Sonsuzluk hiçbir zaman szlğmde yer alan bir kelime olmamıtı ama Mina'yla tanıtığımdan beri tek dnebildiğim buydu.

Bir anlık çaresizlikle telefonumu elime aldım ve bana tavsiye verebileceğini dndğm tek kiiyi aradım.

Slate ilk zil sesinde cevap verdi. "Spot ııklarından uzak durmak buraya kadarmı, ha?"

"Ne yapacağım ben? Onu geri almalıyım." Gergin enerji sistemime doldu ve adım atmaya baladım.

"Sanırım resimlerdeki kadından bahsediyorsunuz?"

"Mina. Birlikte bir kar fırtınasına yakalandık ve geceyi bir Kayak Devriyesi kulbesinde geçirdik. İnanılmaz biriydi. Ve imdi gitti."

"Nereye gittiğine dair bir fikrin var mı?"

"Hayır. Her eyin byle bitmesine izin veremem. Ne yapmalıyım?"

"Bilmiyorum. Eğer biri Patience'a byle bir saygısızlık yapsaydı, bunu bir daha yapmamasını sağlardım." Slate boğazını temizledi. "Bazen medyanın sadece bizim peimizdeymi gibi grndğn biliyorum ama belki bir değiiklik yapıp onları kullanabilirsin."

"Sen bir dahisin, dostum. Bir açıklama yapabilir ve halktan onu bulmama yardım etmelerini isteyebilirim. " Umut gğm doldurdu. Her ey bitmemiti. Bunu hl dzeltebilirdim. "Gitmem gerek."

"İyi anslar. Neler olduğunu bana bildir."

"Haber vereceğim. Teekkrlere, Slate."

Telefonu kapattık ve ie koyuldum. nce sosyal medya kanallarımda canlı yayına geçtim ve izleyen herkesten hayatımın akını bulmama yardım etmelerini istedim. İkimizin çektiğim bir fotoğrafını paylatım. Kameraya bakarak onda houma giden her eyi sıraladım. Sonra da doğrudan Mina'ya bir ricada bulunarak konuyu kapattım.

"Bebeğim, eğer dinliyorsan, lütfen bana geri dön. Seni seviyorum, Mina. İçimdeki en iyiyi ortaya çıkarıyorsun ve yanımda sen olmadan tek bir gün bile geçirmeyi hayal edemiyorum. Biz birlikte olmak için yaratılmışız."

Sonra Mina'nın mayolu fotoğraflarının olduğu gönderiyi açtım. Bence kesinlikle muhteşem görünüyordu ama yorum yapanlar hiç de nazik değildi. Bir saatten fazla sürdü ama her bir yoruma cevap verdim ve lütfen sevdiğim kadına saygısızlık etmemelerini istedim.

Ne zaman olduğunu bilmiyordum ama son kırk sekiz saat içinde bir ara ona aşık olmuştum ve bunu kimin bildiği umurumda değildi. Aslında, ben istedim

insanların bunu bilmesi için. O hayatıma girene kadar birini sevebileceğimi hiç düşünmemiştim.

Şimdiden onsuz olmayı hayal edemez oldum.

Telefonuma bir mesaj geldi. Birisi Mina'yı Reno'da bir otele yerleşirken görmüştü. Muhtemelen sabah erkenden uçağa binmek için o tarafa doğru yola çıkmıştı. Adresi kontrol ettim ve bir araç paylaşımı sipariş ettim. Kızımı alma vakti gelmişti.

Bir saat sonra bir otel odasının kapısının önünde durdum. Gıcır gıcır bir elli dolarlık banknot ve gece geç saatlere kadar çalışan resepsiyon görevlisiyle verdiğim poz sayesinde Mina'nın içeride olduğundan emindim.

Kapıyı çaldım ve içeriden gelen sesleri dinlemek için kulağımı kapıya dayadım. Hiçbir şey yoktu.

"Mina,"-tekrar kapıyı çaldım-"hey, içeride misin?"

Kapı açıldı ve kadın kapı aralığından içeri baktı. "İçeri girebilir miyim?"

Geri çekildi ve ben de odaya girdim.

"Hey,"- Ona doğru uzandım, onu göğsüme doğru çektim.

Direnmedi, sadece kendini bana doğru katladı. Elimini sırtında gezdirirken gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu.

"Şşş. Sorun yok, tatlım. Ben buradayım. Yanındayım, bebeğim."

"Videonu gördüm." Bakışlarımla buluşmak için geri çekildi. Gözlerinin muhtemelen ağlamaktan kızardığını fark ettiğimde göğsüm gerildi.

"Ağlıyordun. Seninle birlikte olmalıydım."

Başını sallayarak endişemi yok saydı. "Söylediğinde ciddi miydin?"

Elimle yanağını kavradım. "Her kelimeyi. Seni seviyorum, Mina. Mantıklı değil ama böyle hissediyorum. Bunu duymaya hazır değilsen anlarım ama-"

"Ben de seni seviyorum James."

"Öyle mi?" Şaşkınlıkla gözlerimi kırptım. Göğsüm sıcaklıkla doldu. Mama Mae dışında hiç kimse bana bu sözleri söylememişti. Onları Mina'nın dudaklarından duymak meleklerin şarkı söylemesini dinlemek gibiydi.

"Evet. Çılgınca ve anlamıyorum, ama sanırım size sert bir şekilde çarptığında ve birdenbire ortaya çıktığında olan şey bu." Derin bir nefes aldı.

Başparmağımı yanaklarında gezdirerek gözyaşlarını sildim. "Bu bize bir şans vermeye istekli olduğun anlamına mı geliyor?"

Başını salladı. "Seninle Tahoe'ya dönmek zorunda mıyım?"

"Bebeğim, istediğin her yere gidebiliriz. Benim olduğun sürece seni dünyanın öbür ucuna kadar takip edip geri döneceğim."

"Bu gece burada kalsak ve gerisini yarın düşünsek nasıl olur?" Dudakları yukarı kıvrıldı. "Büyük boy bir yatağım var."

Odaya girdiğimden beri ilk kez etrafımı gözden geçirdim. "Sert ahşap zeminden daha iyi olduğu kesin."

"Ve banyoda jetli bir küvet." Kaşlarını kaldırdı.

"Bir süre hiçbir yere gitmemize gerek kalmayabilir." Sonra onu kollarımla sardım ve ağzını kendi ağzımla kapattım. Sonsuzluk şansımı bulmuştum ve bunu değerlendirmeye hazırdım. Bundan sonra ne olursa olsun, Mina yanımda olduğu sürece bunun üstesinden gelebileceğimizi biliyordum.

Birlikte.

EPILOG

■ Gözlerimin kenarlarındaki yaşları sildim ve arkadaşlarımla grup sohbetine mesaj göndererek onlara başka bir hikayeye *Son* yazdı. Tahoe'da birbirimizi gördüğümüzden beri hepimiz gerçek hayattaki kahramanlarımızla meşgul olsak da, yine de günlük olarak kontrol ediyorduk.

Derin bir nefes alarak klavyemi yavaşça kapattım. Bir kitabı bitirmek bana her zaman acı tatlı hissettirmiştir. Sonsuza dek mutlu yaşamayı hak eden çift için mutluydum ama artık onlarla vakit geçiremeyeceğim için üzgündüm. Karakterlerime her veda etmek zorunda kaldığımda, çok iyi bir arkadaşına veda ediyormuşum gibi hissederdim.

"İyi misin?" James bana bir kadeh şampanya uzattı. "Bir kitabı bitirdiğinde ne kadar duygusallaştığını biliyorum. Bu gece dışarı çıkmak istediğine emin misin?"

"Elbette. Seni yalnız gönderemem. Bak en son tek başına dışarı çıktığında ne oldu."

Bardağını benimkiyle tokuşturdu. "Aşık oldum."

"Bu doğru. Seni paylaşmayı düşünmüyorum, o yüzden galaya seninle gelmem gerekecek." Bu gece yoksul gençlerle yaptığı çalışmalardan dolayı onurlandırılacaktı. Görünüşe göre adamımın çok duygusal bir yanı vardı. Yaşadığımız topluma geri vermeyi seven biri. "Endişelenmene gerek yok. Bir kez aşık olacağımı hiç düşünmemiştim. İşte Bir daha asla olmayacaktı." Bardağı dudaklarına götürdü ve köpüklü sıvıdan bir yudum aldı.

Bardağımı masama bıraktım.

"Şampanyandan hiç içmeyecek misin?" Kaşları çatıldı. "Kendini iyi hissetmiyor musun? Bu gece gerçekten gitmemize gerek yok. Evde kalabilir ve muhtemelen zaman geçirmek için bir şeyler yapabiliriz."

Avuçlarımı yanaklarının iki yanına koydum. "Tekrar aşık olmayacağına emin misin?"

"Ne demek istiyorsun? Tabii ki hayır." Bardağını bıraktı ve ellerimi kendi elleriyle kapattı. "Biri bizim hakkımızda bir şey mi söyledi?"

"Hayır." Tahoe gezisinden sonra, birlikte olabilmek için San Francisco'ya taşındım. O zamandan beri James medyaya beni ne kadar sevdiğini ve ne kadar seksi bulunduğunu söylemek için hiçbir fırsatı kaçırmadı. Ben de onu Benim gibi kıvrımlı kızların aşkı bulmasına yardımcı olmaya odaklanan bir flört uygulaması olan Curve Appeal'ın yakın zamanda geliştirilmesinden tek başına sorumluydu. Kurucular ondan ünlü sözcüleri olmasını istemişlerdi ve benim için sorun olmadığından emin olduktan sonra kabul etmişti.

"O zaman ne oldu?" O kadar endişeli görünüyordu ki, onun acısına son vermeye karar verdim.

Masamın çekmecesine uzandım ve plastik gebelik testini çıkardım. "Bu da ne?" James iki pembe çizgiyi inceledi. "Vay anasını. Bu bir düşündüğüm şey mi?"

"Eğer bunun sana yeniden aşık olmaya istekli olman gerektiğini söyleme şeklim olduğunu düşünüyorsan, o zaman evet."

"Bir bebek mi?" Gözleri, sanki biri dimmer düğmesini sonuna kadar açmış gibi parladı.

"Evet."

"Tabii ki bir bebeğe aşık olacağım. Bizim bebeğimize. Kahretsin, umarım kız olur." Eliyle karnımı örttü. "Kahretsin, artık küfür etmemeliyim, değil mi? Beni duyabiliyor, değil mi?"

Burnunun kırışmasına neredeyse gülecektim. "Cinsiyetini uzunca bir süre öğrenemeyeceğiz."

"Doğru." Başını iki yana salladı. "Ne yapacağımı bilemiyorum. Çok mutluyum."

O sabah erkenden sınava girdiğimden beri göğsümde taşıdığım düğüm rahatlamıştı. "Güzel. Buna hazır olup olmadığından emin değildim."

Yüzündeki gülümseme yumuşadı ve kalbimde hissettiğim tüm sevgi gözlerine yansıyor bana baktı. "Ben hazırım, Mina. Beni şu anda olduğumdan daha da mutlu edecek tek bir şey var."

"Ne?" Bir şeylerin eksik olduğu düşüncesi, ona Birlikte bir çocuk sahibi olmanın hayal edebileceği en mutlu şey olmadığını düşünmek midemi bulandırdı.

"Evlen benimle." Dizlerinin üzerine çöktü ve ellerimi ellerinin arasında tuttu. "Aylardır sana teklif etmenin bir yolunu bulmaya çalışıyorum. Aklıma gelen hiçbir şey senin kitaplarında yazdığın abartılı tekliflerin yanına yaklaşamıyor."

Bir parmağımı kaldırdım. "Öncelikle, evet. Seninle evlenmeyi çok isterim." Ayağa kalktı ve beni öpmek için eğildi.

"O kadar hızlı değil." Bir parmağımı daha kaldırdım. "İkincisi, bu zaten bir kitapta yazabileceğim herhangi bir tekliften daha iyi."

Elini benimkine doladı. "Nasıl? Havai fişekler, sıcak hava balonu ya da o kitaptaki gibi üç karatlık bir elmas yüzük yok. şarkıcı menajerine evlenme teklif etti."

Onu susturmak için parmağımı dudaklarına götürdüm. "Bu hepsinin toplamından daha iyi çünkü gerçek. Bu bizim aşk hikâyemiz ve ben bile daha iyisini yazamazdım."

"Buraya gel, güzelim. Gala için erken ayrılacağız, böylece yolda durabiliriz ve sen de bir yüzük seçebilirsin."

"Saçmalama. Benim sana, senin de bana ait olduğunu bilmek için elmas bir yüzüğe ihtiyacım yok."

"Sen istemeyebilirsin ama ben istiyorum. Herkesin benimle olduğunu bilmesini istiyorum."

Başımı göğsüne yasladım. Kalp atışlarının sabit *güm güm gümleyişi* beni toprakladı. Yaşamak için aşk hakkında yazmama rağmen, onu kendim bulacağımı hiç düşünmemiştim.

Artık beni seven bir adamım, yolda bir bebeğim ve sonsuza dek mutlu olacağım bir hayatım vardı.

Tanrıya şükür yanılmışım.

Mina'nın arkadaşı Paige'in sonsuza dek mutlu olup olmayacağını Kat Baxter'in yazdığı [Dağ Adamıyla Romans](#)'ta öğrenin!

Galentine's Getaway serisinin tamamına [buradan](#) göz atabilirsiniz.

Bir sonraki bağımlılık yaratan kısa romanı kapmaya HAZIR MISINIZ? Tek Gece serimdeki Palmer'ın üvey kardeşlerine [buradan](#) göz atın!

O zaman bültenime KATILIN, böylece hiçbir bültenimi kaçırmayın! Ve bunu yaptığınızda ÜCRETSİZ buharlı bir kısa aşk hikayesi kazanın. Sadece [buraya](#) tıklayın!

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.